

بسم الله الرحمن الرحيم

همدوشنا ده بهخداي تد به انسان ي پد ژر بد او بيان لوړکا او تميزي
ورکا لنور وحيوانانو پد نقطه او دينا سره او خپل کلام پاک ي نازل کا پد افق
بيان سره به بهخدا معجز او ابليغ دي له کلام ديتو لو بلغا او فضي ستايند او
پياس دي بهخدا خاوند لره به بيلده ده فستد بل خاوند او نذ بل بلور دوگر يو
تشنق دي دي به انسان چخوب و خبر و پالي او د هر ي بليغي دينا
ملهم دي درودنا محمده پر بهخدا پيغمبر دي عليه الصلوات والسلام
به موبتي راوښود بهمدرار او روده

بیت

دي دي رهبر دگانشا تو ترده جارهم

دي دي نامور د مخلوقا تو ترده جارهم

خداي رحمتوندي دي دده پر اولاد او اصحابو به پر اسمان دهری

رہ ستوی دی اود پیغبر دگوتی خلان غنی کہ دوی توای ددین
سہ لار بدلہ عوبہ ورکہ دای اود رحمت ور بونسکو۔

بیت

دیدی داسمان ستوری سخی دنیا ی لور پد لوری

تہید زعوبی کرد و بناند دوی دوی خوش بچاند

بخاص کرم د خدای رحمتوند دوی نازل پر تلور و پارانو د بنی پر غور

ملکریا و دودہ پر لمسیوا د خاندان اما بعد پدی پودی چه و نیادان

غورہ خاصہ ده اود نطق تاج بخت دکرنا تاج دیا چه خالق تعالی د

غورہ خاصہ آدم پر سرشکور کہ او پھرہ زمانہ کی خدای تعالی پر انسانا نوکی

عزیز شاعران اود دنیا خاندان پیدا کرل به الشراء "تلا میذ الرحمن و گل سوا

اود دوی دنیا وی برکد داسی خوبی دی چه انسان زین اشترای چه

موی اود خوب و زی و مریم وی زہ چه محمد ہونک یم او پا صل پیتون

یقند بار کسبی او سم لہیر دہ چه پد و یلو د داسی و نیاد بخت یم اود پشی

اود رخی می ہم دغدگار دی ادا دیروقتوند تیر سول چه ما غوبندہ به زہ دیا

اود رخی می ہم دغدگار دی ادا دیروقتوند تیر سول چه ما غوبندہ به زہ دیا

شاعرانو تذکره و کاتبیم اود دوی احوال سره را بقول کاندیم مکرز مانی ماته فراغ نه
 مرا کا اودا بیلده می پد زمره کی و پد سیه سیه چید پر قند ابر د ظلم اود جنانو ریم بر
 ده او بیجا آرام نه درلود اونه فراغ گاهی به مغولو چیا و نه کمرل او گاهی به دگر گین
 دستم سوران وه اوس پر حق تعالی موبد خلاص کمر و له بغو ظلمو شخ او فارغ سوه
 زری و نه ز موبن اوز موبن ملک حاجی میرخان علیه الرحمة دوی له قند ابر و یاسته
 او پینشاندی ددوی له جور آزاد کړل نوز ماز پر فارغ سوله اندوه او قلم می لر و ا
 بهغه وقت پد زمانه ابرادی خبر سوز موبد د پینتنجا دسترگو تور امام المسلمین و
 ابن قاتل الرفضه و الکافرین شاه حسین ادا م الله دولته الی یوم الدین بیت
 د پینتنو پادشاه حسین بتوک پد ملک انو کی دی دی لوی ملک
 د حاجی میر غنلی زوی سمند خالق د تل دوی سلطان داعی
 نوی زه و غو بنیم خیل در بارته او ماته ی تشوتی و کا او الطافی بنکار کا
 پد دا خله اراده پوره کاندیم اود پینتنو شاعرانو حال سره را بقول کاندیم خله
 چید موبد پادشاه او د بنالم خیلو در پد سر شاه حسین خله الله ملله و سلطنته
 پیخه هم دینی وینا خاوند او د پینتنو د شعر شو قمن دی نو ما و غو بنیمه چد ژر ژر

لمی سی او د پښتو د شاعرانو احوال ټول کړی سې ښکاره دوی پر ماله د
 د یو شاعرانو د پښتو احوالونه راټول کړی دی او هغه وختونه
 زیدیم له وگړو یو ټکي می دیر ښه حالونه او رڼیدلی دی او اوس هغه هوا
 لمل الله په غوښتنی کابزم ددی کتاب نوم دی پته خزانه خلک په دڼ
 مراغلی دی پر پته و او نو ښکاره خالق تعالی دی لموله مسلمانان
 ن موږن د پادشاه سیوری دی تلوی او دا یم په دغه کتاب چما ؟
 او رځ و د بجه ۱۶ د جهادی الشانی سنه و ۱۱۴۱ هجری
 د دوو خزانو منقسم دی لمی خزانه په بیان د هغو شاعرانو په چیرا
 دوهمه خزانه په بیان کی د هغو شاعرانو په اوس ژوندی دی
 په بیان لښ د هغو اربابینو او ښځو په دوو د پښتو ژوند پاته

لمی خزانه

د هغو شاعرانو په پخوا تیر سوی او صوبه ته د دوی وینا دی ښکاره
 مشایخ قطب العارفین و زبدۃ الواصلین بابا هوتک علیه الرحمة

تولدی و او د تولد پلار بابا غلجی و رحمة الله علیه په پخپل وقت کبش مشر گنل کیدی د پښتو
 بېټک په التزکی دیزیدلی و په سغه پوری سغه کی او هغه وقت په لوی سو
 نومی کا د خدای عبادت او په التز او سوری کبش د قوم سزار او بادام و نقل دی
 په په هغه وقت کی به هر محل مغولو د لرغنه او پرغای ولوت کا و التز او اولان او کلا
 بری تالا کول بابا هوتک پخل قومونه را تولا کول او د سر غر سړی پر مغولو شخړه بوتله
 په دی جگړه کی مغول تالا سول او د پښتو گوندیو دیر و وشرل ماته پخل پلار داود خان
 داسی نقل و کا په سور غر په دغه روح د مغولو په دینو داسی بلج سو چه پلو
 د امر به بری نامه کا په دی شخړه کبش پښتانه لږ او بی خواک و چه د سر مغولو
 پښه را غله او اخیستدی و کا نو یو شو غښتلی د بابا هوتک خپلوان و مرل بابا هوتک
 په لومړی داسی بولله او په غښتلی د مغولو تتر نه شیرل غښتلیو میر و
 چه داسی سندره او ریلله په جگړه تو د بدل تر شو چه سور غری د مغولو په دینو ولاړه
 او تولا ی پنا کړل هغه سندره زما پلار علیه الرحمة داسی راته ویلی
 بیتونه

په سور غر بل راته نن اور دی | | وگریه جو راته پیڅور دی

پرکلی کور باندی مغل راغی
 غنیلو تنگ کړی دامو واردی
 په پښتخا کی پلخو دی
 آدم مرغی غنیلو مراسی
 توری تیری غشی ترلاسی
 زلمو په غشیو کړی وارونه
 وروړاندی کړی چل تترونه
 زما د زلمو وینی بهیر یی
 میر شچی مزغلی او تر بهیری
 پښتنو هلی پر غره بنگ دی
 مهال د توری دی دنگ دی
 زلمو پر تنگ خاوند مړه کړی
 د پښتخا محکم ساهه کړی

هم په غرنی هم په کابل راغی
 مغل راغلی په تلوار دی
 پرکلی کور باندی مغل راغی
 پر تنگ ولاړ د پښتخا سی
 پرکلی کور باندی مغل راغی
 د تیر و تیرو گراړونه
 پرکلی کور باندی مغل راغی
 صخامی او غرونه په سره کیږی
 پرکلی کور باندی مغل راغی
 سور غر په دینو د دوی ننگ دی
 پرکلی کور باندی مغل راغی
 دینن په غشیو مو پید کړی
 پرکلی باندی مغل راغی

نقل دی چه بابا هوتک د مغلو سره دیر جنگونه وکړل اود ارغند او پوری خوا ته
 یی وشړل او هر کله به د اتق او مرغی غنیلو پر دوی یرغلونه کړل او په غرونو

به مغول ننو تل بابا هوتک پر سپین بریری سو عمری نه او یا کال و په سنه ۴۰ هجری
 وفات سو
 ذکر دکاشف اسرار شیخ ملکیار پر دبا با هوتک
 مشر زوی او تر یغه پلار وروسته دی د قوم د مشرتابه بگری په سر کې له نقل کا
 هسی چه ملکیار بابا دیر غبتلو او قوت مند سړی و په جنگو کې به له لسو تنو سره به و په هغه
 سند چه بابا هوتک وفات سو ملکیار بابا د پنځو ویشو کالو زلمی د هسی دایې پر ملکیار بابا
 د سیوری په لټو کې دیر خپلوان راټول کړل او هلته د کارینه ونه و کښل او خپل زلمی یې
 کښتو کړنو و کمارل مغول چه په دغو دانیو غوږېدن سول پر سیوری یې یرغل و کا او د
 ملکیار بابا سره دیر سخت جنگونه و سول په دغو جنگو کښ د پښتنو سین و رانی سوی او ضعی
 ولاړ مرغی او بې و ب ته ضعی هم و خا ته و رانی خواته هلته د خپل زلمی سره ټول او بیه
 راغلل مغولی و شړل او سیوری بیا و دان کړی
 هسی تعل کا پر په سنه ۴۹
 هجری کې په پسر د ترنگ دیر د ک سو په سختو نین و او په یوه میاشت یې پر نومو
 او خوار ک غامی غامی بهیدي ملکیار بابا چه د ترنگ خنډ و ته راغی هسی سند د
 سی و یلی
 سندره د ملکیار بابا

ترنگ بهیدي د ترنگ بهیږي غامی تر غامی ۵ زما زړگی خو خپل لالی غامی

که رسوده رسوده + دترنگه رسوده + خاوند دچ + چه در کی صومع زما نپله رسوده
 که نیز دی نیز دی + نیز دیلتون دی + نیز دی وری + چه ویر ژری پی غم زبون دی
 که او دی او دی + چه در می او دی + دا او سر به وچ کا + دویریز وند + بل دیر چه زور دی
 خنخنه یوسه + سپینی سپو بیه + ورته ووايه + چه ترنگ مال کرم + شاده خو لکینه
 که خرو خرو + او بوسوان کرمی + بل ملیاردی + پاته لیاردی + سوبی جان کنه
 نقل کا چه ملیار بابا دادا سندری و ویلی د خاوند به قدرت ترنگ یو او بد لر کی مراد او دلت درود
 دیوی شندی او بلی شندی په نله او غز و بس بنده سو پر ترنگ یو بل جور سو سیار بابا هم
 پردی پل تیر سو او خیل مقصده واصل سو
 نقل کا چه یوه دوح ملیار بابا
 د خیل تره توخی کورته و لار او د خیل تره دوی نور بابایه لید چه غشی تیره هلمید خنی پنبته
 و کا چه تره دوا شکری بخه ویل د مغولو په جگره کی شامله ترم ملیا بابا دعا که ورته
 چه تره برتر تل سو بمن اوسی وایی چه هر وقت به نور بابا په جگره کی بری موند او ماته دی د بیجا
 په یادنده
 هسی نقل کا چه یوه دوح د مغولو تارک پر سیدری راغی او مغدوت
 د ملیار بابا په کلا کی شک نه و پیرته له بشختیو نور بابا چه خبر سو ژری جان جه کورت
 ته درساوه او په یوه تنی مغوله شمل او دیری مه کړل د اهل دولیا بابا دعا برت و

ذکر در مقبول سبحانی غوث صدقانی شیخ فریبون سهرابی رحمه الله علیه دپیتون بابا
 د کسی د عبدالرشید علی و خاوند تعالی ده ته مبارک کلمات او کرامات و رکری و د خدای
 په عبادت به نجات و نقل کاچه د پلاس په ژوندکی لار نصبت سوا و د خپلو اولاد د ورس
 راغی که کسی شخ غوری سر ته او کله به و لای د غندان غره ته او هلته بهی خدای تعالی
 ستايد او ښانه او په کال کې به یو ورته تلی د خپل تره بیتنی نیکه لید نه بهی کوله او پسته
 بهی هم زیارت ته ورته تلی فریبون بابا د شیخ اسماعیل سر په د بیتنی نیکه نوځی د لوی و
 او بغه وخت په فریبون د کسی غره غندان ته تلی لا اسماعیل بابا په دوسی دیر
 و شریل سبی وایي چه یو وقت فریبون بابا او اسماعیل د سرب او بیتنی نیکه په مخ کښی
 مات و د دوی کور و د کسی پر غره نو فریبون د پلاس او تره لخوا په تگ او د نصبت
 ما ذون سوا اسماعیل نیکه د اسی ناری وکړلی

که یون دی یون دی + مخکی بلیتون دی + له کسی غره شخه + مخی فریبون دی
 که ورو ورو ورو + فریبون ورو ورو + د بلیتون کری + زما ویر ته کوره
 چه چی مرغی له + توری کری له + همزوی پاچه + شخه شری له
 د خدای د پاتړ + فریبون یاره + چه پیر مونکری + زموږ کپول د اړه

نزه می رپی ری + یار می بلی ری + بیاتون یوردی + نجان پد سو جی ری
 نقل کاچه اسماعیل بابا فریبون بابا بسی غبرگون و کاوه
 تلخیص دفریبون بابا

بیلانده ناز می و سو په کور باندی	نږه پو سپنم پر به شوی پیش په وړاندی
له خپلوانو به بلیبیم په سترگو	دوان سترگی می په وینو دی ترهاندی
اسماعیل ستانا رومی زه کی سترگی	بیلانده فریبون یا له تاپردی کی
نږه سیرینی که می بیانده ستایادی کی	په پیر و د ویر به پری سنی نږه مراندی
نږه نږه په اړه دیون می د جی خج کاته	دیانده شور ی به اچوم و ترخ ته
ستاسی یاد بهی وی بس نږه و سخته	که دا محکمه غرونه ټول شی لاندی باندی

نقل کاچه فریبون بابا ولار په مرغه کی میشت سوا دهلته هم وفات سو چه کال هجری
 ۴۱۱ هجری وروسته ی زامن هم په غوره کی او سید له او د کاسی اولاد بیارته
 ولایه د کسی غره او پشین په لتو کی میشته سول او د کند او زمندانو د وند چاره
 سول او ولای دنگر بار او خیر او پینور لقی و نیولی

ذکر د قدوة الواصلین مظهر تجلیات الهی شیخ متی خلیل غوری اخیل سمنی علیه

الرحمة الله الولی شیخ متقی دشیخ عباس نوکی و چه عباس دکر اوی دخیل زوی دخیل
 دغور یا غور یاد کند ابن خربنوبن زوی و چه حضرت سربنی قدس الله سره له زو مشو شخ و
 زما پلاس علیه الرحمة و ماته داسی نقوه کا چه دخر بنوبن علیه الرحمة مرگ په سر غه کی و
 او اولادی هم په (ارغسان او سر غه او پینین کی سره خپاره سول خنی و در بول د
 بزوب او کو بک غروته او امران او حسن دشیخ متقی ورونه پیر هغه غره او سیدل
 چه ورسته د مشر و ورونه په نامه مشهور سو دخواجه امران غرا و بی بی خالا دودی
 خور په پینین کی و چه هوری ی زیارت دی یو بل و روری و چه گرام کی شخ دی
 نقل کا چه شیخ متقی قدس الله سره په کال هجری ۸۲۸ هـ زیورید لی و او په عمر د پنجه
 شصیتو کالو د ترنگ له سره د پیر غایه وفات سو او پیر هغه غونډی لوی شینج دی چه
 کلات باله سی نقل کا چه پیر هغه غونډی شینج او به نزی او د لی د لی پستانه او اولادی
 چه په دوی دده زیارت ته تلل د ترنگ له دوده به ی او به ورسره وری یو ه روح
 شیخ محمد زهرده مشر زوی دده په زیارت کی دغه دیر توبی و که ی کتل د متقی بابا
 له قبره سره نژدی او به را دغور خیدی او هسلته بهانده پینه پیدا سو د او به تر
 اوس هم بهیری اوزا میری عاچینی نقل کا چه شیخ متقی بابا لوی زاهد و عابد

او پر خواندین سری و دود اولاد و لاله او پد پیچور او بدنی کی میشته سول او بلته
 له دوی شو لوی لوی ستانده را و بل شنه زهره شیخ امران شو روایت کا پر شیخ متی بابا
 لوی عالم او دین مرشد و پد غم ان کی یو کتاب و کنبلی پر نزم ی و د خدای مینه
 پد غم کتاب کی متی بابا چیل شعرونه هم و کنبل او داسی مانا تونه ی و بل پر درونه
 ی و بل کول دغه یو شعر مانجند پلاره او بریدی و پر نقلی کا ندیم

شعر

پر لوی غم و هم پد دینو کی		په لوی سهار په نیو شو کی
پد غم دغ او پد شیلکو کی		یاد ویر تر لوی په شیلو کی

مول ستا دیا د ناری سوری دی

دا ستا دینی تنه اری دی

جندی زرخون که پد بیدای دی		د برینا خوا ته پد خندای دی
شرنک چه خردی پد ژمادی		دا مول اغیز دینی ستا دی

موله بنجل دی ستا له لاسه

ای د پاسوالو پاسه پاسه

که لمر سرو بنامنجی سپین دی | یاد سپو بزمیه تنزی و رین دی

که غمزدی بشکلی پیر تمین دی | لکه هنداره مخ د سین دی

تا د بیکلا دالپو شه ده

دای یو سپکه ننداره ده

دلته لوی غرونه زر غونیدي | د شرفند و بزمی پلکس چلیبدي

بورلوی شاه خواگر یزدي | سترگی لید و ته ی هسیندي

لوی خاوند له توره تدي

تل د نمری په بشکلیده ی

خاوند بشکلی تا جمال دی | بشکاره ی لور پلور کمال دی

که وړخ که شپه که پری کال دی | تا د قهرت که لکی شال دی

تا د لور و نو یو رناده

دلته چه جوړه تما شاده

نرینه می داستا دیني کوردی | سړی د عشق په سو خندا وړی

رپي و تاته ستا پر لودی | بیلدي پشه دی وړکي پلودی

ستا دجال پلید و بناد دی

که ندوی دغورنور بهیاد دی

پد غرو کی ستا عشق شیلکی دی | ددی نری په عشق سمی دی
که غنچه که وور که پنهنری دی | ستا دجال خری هرشی دی

چه پردیانی سترگی پری سوی

ستا دجال په ننداری سوی

نه هسک نه محک و تورتم و | تیاره خیره و لول عدم و
ندا البیس شی آدم و | ستا دجال سوچه پرتم و

په سو بنگاره بنگلی دنیا سوه
د پینچ پر لوری دنیا سوه

مزه چه خرگند پری دنیا سوم | د بنگلی حج په تماشا سوم
ستا پر جمال بانده شید سوم | لجنلی سستی راجلا سوم

په ژمی ژامی م په بیلون دی

بیمه پر دیسی بلخی تون دی
ای بهای

و گریه و ملی متی شاری | سورہی می اور ی غامی غامی
 شہ غوامی شہ وای شہ باری | جیل تون او کور وکل مزای

چو مہنی چہ بیل سی یند خواسی

تلی دہن پہ لور شہامی

نقل کا وہ سی چہ شیخ متی علیہ الرحمۃ کتاب دھدای مینہ بد تل ددہ پر بدیرہ پروت و او کو
 بد ہفہ پار کی بد غول او ہر چاہ ویل نو ہی ژر ل ہفہ وقت چہ منول را غفل ہفہ
 کتاب ی داخست او دور مستہ نسخہ شہر کندہ پر شہ سو

ذکر دجہان پہلوان امیر کروا زوی دامیر پولاد سورہی غوری نقل کا مذہدہ الواصلین
 شیخ کتہ متی ذی غور یا خیل جیل کتاب لرغونی پستانہ کی چہ دی نقل کا لہ تا یخ سورہی
 شہ چہ پہ بالستان ی تلی او صوند لی و شیخ کتہ علیہ الرحمۃ ہسی وای پہ بد تا یخ سورہ
 کی را وری چہ امیر کروا دامیر پولاد سورہی زوی و چہ پہ کال ۱۲۶۲ ہجری دغور
 پہ مندیش کی امیر سواد جہان پہلوان ی بالہ وای چہ دغور کو یونہ او د بالستان
 او خیار او قمران مانی او بر کو شک ی قبول وینول او در سات لہ سہول ی
 بد خلافت کی بدیر کو مکنہ و کرل نقل کا چہ امیر کروا بدیر غبتلی او پہلوان و بدیرہ

تن له سلو جنگاورو سره جنگیدې څو ځای نو کړوړه باله په معنی ده کلف او سخت وایي په
 امیر کړوی به په دوو بی ن مین دروړکی واده شته دی مایخی درلوده په کتبت دنده یو ښان
 و او په دغه ځای کې یې ښکار کاوه او عشرت پتایخ سوړکی کی راوړی په د ا امیران له پیر
 پخوړ او با ښان او بستنکی و او د هغه سورمخو له اولاده دی په دسرا له پسته و
 امیر پوړه په هغه دعوت کی شریک و چه ابو العباس سخا دینی امید سو جگړه کی له او ابو مسلم
 ی هم مرستی و پتایخ سوړ محمد بن علی البستی داسی کښلی دی چه د عباسی دعوت پجنگو کی چه امیر کړل
 دیری سوړی و کړلی نو ی د ابیتونه وویل چه دیا زه یې څو لی هغه دادی په شیخ کته علیه السلام
 تاریخ سوړی را نقل کړی دی

ویای نه د امیر کړوړه چا پهلوان

زه یم زمری پردی نری ملا اقل نشته	په پهنه دنده پر تنه او پر کابل نشته
بل په زابل نشته	لما اقل نشته
غشی دمن می ځی برینا پر میرمنو باندی	په ژوبله یو غم یرغالم پر تنیتد و نو باندی
په ماتید و نو باندی	لما اقل نشته

د مادریو پر خول تاویری بسکت نمنه ویو یای | د آس سوړی محله یې بردی غرونه کاڼم لکای

کرم ایوادونه اوجار
لما اقل نشته

عرج و بایان و تخار بولی نوم زما پده اودوم

لما اقل نشته

دجیره الرود پر بندونم تنبلی پلن رانچه

لما اقل نشته

پیاداری می لویادی دکل و سور و لیه

لما اقل نشته

دوی پیاوینده بنده بامم بنده روزنه نوم

لما اقل نشته

نمی زما د نوم می بولی پر درخ ستایوال

لما اقل نشته

زما د توری تر مشول لاندی دی برآ و جروم

زده پیشه ندویم پر دم

پرمه و زما نشی لونی داری دین رانچه

برپی ندون رانچه

دند و نج سوبه می دتوری بیخ سور و کره

ستر می تر بور و کره

خپلو و گرو لور پر زویند لوم

قلی و دند نوم

پر لوی غرو می وینا دومی ند پخنو و پتال

پورنو شو میا شو کال

شیخ کته علیه الرحمه تاریخ مور نقل کاچر امیر کرو عادل او ضابط او دینی وینا خاند و

ده به هر کله شو دند ویل پیکال ^{۱۵۴} سده هجری دپو شیخ پیچکو لیس می سو و تر دد و روسته

ی ندوی امیر ناصر ایوادونه ضبط لول او د غور او سور او بست او زمین داوور پر محکو

خاوند سو

ذکر شیخ اسعد سوری علیه الرحمة شیخ کتبه کتاب کی در غوغی پستانه تیاج سوری
 بی نقل کاچه اسعد سوری پغور کی اوسیدی او هلتد و سوری خاندان پادشاهی کی دیر عزت مند
 و شیخ اسعد محمد ندوی و پیر پکال ^{۴۲۵} هجری پد بغین کس وفات سو شیخ اسعد
 علیه الرحمة دیر بند اشعار ویل نقل کاچه سلطان محمود غازی پیر غریبانی دایر محمد سوری رحمة الله
 علیه سرد حکمران و کچه او پد آهنگران کی محصور کا پدی وقت شیخ اسعد هم دایر بکران پد
 کوت کی هفت پد سلطان محمود علیه الرحمة امیر محمد سوری دینو او بندی ی بوت غزنی ته
 نو امیر محمد سوری پد خوارزم و راد عادل اوضابط امیر و له غزوه دند و مر سو شیخ اسعد
 پد دوست و دایر محمد سوری پیر مرگی داسی ساندی و دیلی پدیوه بولله کی چه قصیده
 پد عربی ده و کذ فی القصیده

د فک لچارو شه و کرم کو کار	ز مولوی هر گل چه خاندی پد بهار
هر غمخوار پد پدید یا غوریده و کار	ریشه ی ی پانی کاندی نار پزار
دیر خوند فک پشیره شند کار	دیر سروند کاسر خاور و دلاندی زار
دواکن سره نول پریاسی مری	دبی و نودینی قوی کاندی خوشخوار
چه لبرمدی زمردی پی زنگلو کی	لدا و کوبی داری تیرو جبار
هم ی غشی سکینی دال دژ و بلور	رستان شنی صفا کاند کا پزار

چې ملاوی نیکو پری پښتلیو

پیره گردبنتی پری باسی لږمه
ته تیری ته ظلم کاندې ای فکله
پویر تر لور لور نمری پزیر لار په
بیچ روغی په زړه نشه سوله خوره
له تیر پودی اوښی خاشی له اور بڅیو
بنده لاس واخلی لڅور بنده لوری
بنده زړه و سرخوی په سپا باندی
بنده وصل کړی مین لبل مینه
سوله لاس دی پرانده ژوبل نیکو کوی کا
کله خوشی کاندې مراندی د زکیو
کله تکی و اچوی پر نان و لیبو
کله غورځوی و اکمن له لږ پلازونو
زموږ پیر زده و لودن بیا و غشی و د شیت
پر سوریو باندی ویر پر پوت لپاسه

د افلک پر وکاښه کای گزاس

نډی غشی نه لندی وی نه ی سپار
سوله لاس نډی بیچ کل بلیه خا
پر نیکو او سرخوی د غم ناتار
بیلوی په ژباړه مین لپار
چینی ژامی پورت ورت سوله شمار
بنده ملاکړی لیبی و زولو له ترار
بنده پیر لورنی له گردبنته له مدار
بنده درملی تپونه د افکار
هر پلوته تپي زړه و نه چار خا
کله تیر باسی و گری هو بنپار
کله شیر کړی گریوان د مخنی چار
کله کښینوی چا و روکی با دار
و د ژوبله په دی غشی هزار
محمد و اکمن په ولای پیل دار

یو وار سو اسیر پلاس د میر شمنو
 په سهاوی و دان آنگران و
 د محمود د ژو بلور پلاس کنبیت
 تنگالیو لره قید مینه ده خلک
 سر نړی غوره خاوری هویره کا
 پدی ویر د غور وگری تور نخری سول
 گره شاخشی رضی او بنی لوی غور و
 نه بهند زر غا د غور و د بهر یاده
 نه غمبول بیا زر غور نری پلا سینه نو
 نه له غور به بیا راجی کاروان و سیکو
 د پسرلی اوسه تودی او بنی تو مینه
 د اید ش به محمد و لاله له نری به
 نه بنگار نری بهند سور د سوره پلوتو
 چه به بخلیو په تنخا پکی خند له
 بهند غور به دیر ناتار دوا لکن کنبیت
 لاس د مات سه ای فلک چه دو کا

انتقالی و کر قبر له بلوار
 به تیکند و پر دست جهان او تار
 چه غنذ قدی باتلی په تلوار
 سدی و الوتله هسکه پردی لاس
 د زمریو بیر یو کله وی توار
 پدی ویر دنا تیاره سوله د بنار
 داکر دنگی ساندی لی پشور بار
 نه د زکیو پمسادی کمتبار
 نه با می بیا صیده کا به کهناس
 نزا درومی غور ته بیا جوی دشار
 مرغلری به نیسان نوری شمار
 په ویر نه ی سو غور لوتل سو گوار
 نه طلیزی بهند لمر پردی دیار
 چه به پیغلو کا اتن قطار قطار
 بهند غور سو د جان دم غندی سوار
 محمد غندی زمی د مری بنگار

ای دغور غمناز پر شره سنوی غبار
 لاندی باندی سپر ورک سی داشعار
 چه شوک نگر می په نری باندی قمار
 په نری به ندوی ستا د عدل سار
 هم پر تنگه دپه تنگه کا خان جبار
 هم بویاری ستا پیونم ستا په تبار

شین زړگی نلک ولی لا د لاری
 محکم ولی پرین دلو پیر لوزی
 چه زمري غندی واکمن مخی لچان
 صبح پتای محمد دغور لمړی
 ته پر تنگه وی ولای پتنگ کنړ می سوی
 که سوری د پتنگ میر کاندی دیر منل

په بخت کښ دوه تون زغور واکمنه

هم پتادوی دیر لور د غفار

ذکر د ښکارندوی علیه الرحمة چه دغور و پوه سپدی چه شیخ کله متی نر؟
 رحمة الله علیه کښای دی پکتاب لرغونی پښانه کی چه پتایرخ سوری کی دی چه ښکارنده
 بیستمه دغور و او کله کله به پیغرنه او بست کی هم ادسیللی پلاری احمد نومید او
 دغور دین و زکړه کو لندال و ښکارندوی د سلطان شهاب الدین و الدین محمد سلم شنبکا
 بپادشاهی کی محوز او د درناوی خاوند او بهغه وقت چه بهغه سلطان پر هند برغل کاوه
 ښکارندوی چه شاعر او عالم سوری دهم د بهغه سلطان په لښکر وکی واده سی
 وایی چه ښکارندوی په مدح کی د سلطان محمد سام او سلطان غیاث الدین غوری

دستای قصیدی لری په بوللی دی محمد ابن علی وایي پرېست کښ موده دېلو لغوت
کتاب ویدی اوده مخه شخړی دغه بوللې په د محمد سام علیه الرحمة ستايند د کښه

القصيدة في المدح

بیا و لولې په غرونو کی لالون طیلسان زمر دی و اغوسته غرون مغیرو باندی و بنکمل بنون زرغونو بنو کی ناشی زلمی جون هسی و گانل غتو نوسره پسولون پچلا سی سوه رانده خپاره ستون په پرېسک باند خیلې سپین گلون لکه اوښی دین په مگر بوانون له خو بنید سروهی له سینگون تو ارا غله له ختنه کاروانون پرتی مگر میچ سو په پوکران وچ بیدیا او غنی کر له جنتون بکیم چوڼی پر په بڼی و کاو غون	پرې بیکم نکی بیا کره سگارون مخکده شنه رښو نه شنه شنی سوی دینان شاطی لاس د مجید و دی د غتو لو جندی خاندی وریدی ته لکه ناوی پر سور تیک په تنزی وکا مړغری پر اور و خو نو لید زرغونو محکو کی حل کا لکه ستوریه سپینی و اوری و لیمیده کاندی بهیری بر پلورنځی والی بهاند خاندی هر پلو د گهو و بزم دی لوللی د میچ په پوځه مړ وړوندان بیا وند له مړ و خاوروی آغلی گل راویست سری جاجی پر راسته کر را شکر و
--	---

پد برین چه بنام د چونو لغو بیده سی
 دز لھا تا پی مغلّی دی پر بند یو
 دیو پلو حوج سور کړی پسرلی دی
 د بندار وپه تیر غرون سپین د پلنگ دی
 پنورختک غورختک لڅولی خلگونه باسی
 بند چو نهی پستاید د بند یو موها سی
 د شنب د کهاله خلی لمر دی
 د بندو اوروی درست ایوا د غونگر
 پزابل چه دبری پر نیلی سپور سی
 نهی شوک حج تدوری د میر شخنو
 د اسلام د دین شهاب د نری لمر دی
 هره پلا چه دی پر بند د سندر غل کا
 په پسرلی چه ی تیزون په انگ وکا
 نه به د تللی غندی رونه ستوری پد سیک
 نه به راو نی جگر د سینا پلوری

تو اچندی سره پیودی اشلگون
 لکه پخلیه غتی کاندی مکیزون
 یو د بل پخاره اچوی لاسون
 چه پرو اوو باندی حل و کالرون
 لکه شنب باقی شبا کاندی سیندون
 بند موها سم د سلطان پخصتون
 د پسرلی پدود و دان لده رغون
 له قصداره تر دیلی یو نون
 پلاهوری د میرانی گزارون
 نهی توری تد تینگبری کلک داون
 نور ستهان ی کرنا پ بجا دون
 د لوی توره نری چه شهابون
 خاره خاره کتری سولل د زون
 که شته پور تده سی لغوزه دیر میرون
 نه به نری شوک د هند خاره بهرون

به شوق زلمی دغور سره راغونو کا
 یو خوا ند شهاب لری دی پوی و کا
 به جو پو جو پو جگر کی بند تیون کا
 نن پسند بانذی تیر سوزی یرغل کا ندی
 قیان سندی هم لواره ایلا یی کا
 پهر کال آهک ده بند راغلی کا ندی
 پستو تخا بنگلی زلمی به زغلی سنده ته
 زرغونی ختی اغوستی وی دی خرونو
 بر گنج چه لمر شر کیری له خا تیری
 که بر جیروی له غمده وی که بر مل وی
 د شهاب جگر به ند کینی لر غلو
 زمی کله کا بی خان له یر غلریو
 یا به جگ کا د بر یو رنی پهن دگی
 یا به وران کا بود تو نون د بمبهنو
 پر نا اوسی ته تل دین شهاب

د او تو سوزی به چری کا خلون
 به بر لوری هر ایو اده یر غلون
 به دغور بادار میحت و کا ز غلون
 به پر تمی زمی یردی به زنگلون
 پر او به و سوزی دغور یا نو سنده یردن
 غوری وی به تشنه و خیل پاسته سامون
 نو آ غلیه پیغلی کا ندی اتنهون
 بهت بید یا هم پیو للی وی خانون
 شو چه یونکا دلوید یحیه چخندون
 که لرمل که لمر لویده که تر ملون
 ند به یر یردی د ازلمی خیل بهیرون
 شوی نکات متبون و یر یرون
 یا به یر یردی هم پدی چار سرون
 یا به لبره کا ندی پو سوز او اودن
 نوم دل وه پر دیرج به خند لون

خوراندی ستا پتوره دهنه لورید | | شو پست کرمی لدری بود تو نون

ستا پزیرمه دغاوند لوی جنتن وی

مور نو ستا پرست یونه شو چه یون

ذکر ذبده الفصحاء ابو محمد باشم ابن زید السروانی البستی رحمه الله علیه
په لرغونی پیتانه کهنه سی حکایت کا شیخ کتدر رحمه الله علیه چه ابو محمد باشم دهلندی
په سروان په ۲۲۳ هجری قمری زید یلی او په بخت کی لعلما و فصحاء

لرستند و کرمه او وروستند و په عراق ی یطوطو دیو لو ائمه شیخ سمیع و کرمه و ابن خلاد

چه خرگند و په ابی العینا سره ی په بغداد کهنه غرونه تیر کرلی اوله همدی د عربی بلاغت

او اشعار و لوستل او په کال ۲۹۴ هجری قمری له عراق بیا آمد رخی دری کال وروسته

په بخت کی وفات و لوستل کا چه ابو محمد پیری افارسی او پیتو شعرونه ویل او همدوقت

چه دده استاد ابن خلاد پیر کو وند سونودن به بی خدمت کا او د همدغه شیخ بدی خوابه

شعرونه په ادب کی د عربی او وریله ابو محمد عربی شیخ په پیتو دخیل استاد دیر شعرونه هم

را ورمردلی دی ابن خلاد چه یو ظریف او ادیب سری و پیوه شوی درهم سالی دی

او ابو محمد هغه شعرداسی په پیتو را امه ولی دی

شعر

دخاوند پلاس کبیر ز او در همون ددرهم خاوندان تنه کی پویه پرنری کی پنخو پیش ندون داویناده رشتاینه لدرشتون نوزروایی داخو سونی دی تیران ددرهم دخاوند برخای پرتمون ده وسله که شوک پکانی قانون	ترهم بنه دنیا کاندی پیری ویند ترهور و رله و رشی وینای اروی که درهمی خنی و رک سوسی نسلی که بوی سونی و بوی خلق و بی که بی وزلی و ویری رشتیا منبره بود درهم تنبدی چپاله لویه برخه درهم تره ده که شوک ترهور کیرین
---	--

نقل کاچه ابو محمد په پښتو یو کتاب کښلی وچه په هغه کښی د عربی استعاره فصاحت او
 بلاغت بیان کړی وادونم یو د سانو و بزمه

ذکر د عارف سر باغی سر بان الداعین شیخ یتمن رحمة الله علیه زما پلار

قدس الله سره کتاب دبستان الاولیاء چه شیخ المتاح دبستان بیخ کښلی دی پچال

۹۵۶ هجری قمری داسی نقل کاچه شیخ یتمن د شیخ کاکړی علیه الرحمة نړوی و خله

چه دی د غور بری خوا ته ولاړ او هلته بیشت سونو خلقی اولاد اوس پکا کړد کښ

نشتمیری خویده اصل دوی دکاکر اولاد دی اوتیمین رحمة الله علیه زاهد اوعابد اولوی و
 نقل کاچه کاکر بابا لاروندی و تین لغوره راعی او پودوب کس دکاکر بابا میدندی و کیه
 بیا و بی او پیکران کس و اوسید او دغل و اندین حسین شام پزماند کس دفات سو
 دتین بابا دغه شعرونه زما پد رنه بستان اولوی و تخی نقل کول و ماله شخ و اوریدل
 شعر

گهیخ زنا دلمر خیره سو ه زما پیکور دوسر ناره سو ه

د بلیتون ورج تور د تیاره سو ه

ربغ سونا شاپه چه بلیتون رعی

زیره می لری ویرینی شین دی پزیا شاره شخ ناورین دی

ز سرغون له او بنوی سادین دی

پنول نویزیم چه تا خون رعی

ندبه بیایم ندبه بیای راسی ندبه تیاره شپه زما رناسی

ندبه شهی راته پخلاسی

بلییدی پیری اوس دیون رعی

دقتبتن پارسوی هیرمی نذکری آغلیه مخ پیر پد یانذکری

اور بل دی پرینودی وانذکری

پر ما دبل اور کر وون راغی

ذکر دکانشف اسرار عرفان شیخ بستن بی شیخ قدس الله سره العزیز زما پلار علیه

الرحمة لقد ما تخریت کا چه شیخ محمد بستان په قوم بی شیخ وید سنور اوکی کور و دده پلار

محمد اکرم رحمة الله علیه هم دضای ولی و او دسنور اوک راغی بلنمده پر غایر په یوه کور دله

بسن رسیدی او د خالق په عبادت به اید و نقل کا شیخ بستن له پلار و دیر فیض و موند

د په طرائق و لای هندوستان ته او هلته په بنلو پناز گزیدیدی او آثار د قدرت بهی

تماشا کول او بغه وقت چه وطن ته راغی په ۹۹۸ هجری ی او یاء الله په بیان

کتاب دبستان الانبیاء و ائمه ائین او زما پلار رحمة الله علیه دغه کتاب په سنور اوک

کسب د حسن خان بی شیخ په کور کسب لیدی و چه په دی کتاب کسب شیخ بستان علیه الرحمة

د دیر و پست او یاء، حال و نه او کرامتونه او خوارق دعاوات کسبلی و او دیر دیر

اشعاری هم را نقل کیدی و لسنو و شاعرانو او چلو شعرونه دغه شعرا د چل پلار

له خولی و اوریدی پر د شیخ بستان رحمة الله علیه دی

شجر چه به لیدی بولی

او بکی می خاشی پر گریون یو ورتظر که پر ما
 دینی اوردی زما دگی وریت په انگار کینا
 خود بدو یلیرم چه می زره پر تامفتون کینا
 او بکی می خاشی پر گریون یو ورتظر که پر ما
 وکد نظر زما پر حال چه پرت رنخو رکیه تل
 زره می خاشی دینی سودو بنوخیل سید تل
 او بکی می خاشی پر گریون یو ورتظر که پر ما
 له درد سوز تل نادری او غلبی و همه
 یو آن می چیری نه آرام نه تیکا و نه دیم
 او بکی می خاشی پر گریون یو ورتظر که پر ما
 د خود دوزخ حال تهی ای باد را آگاه
 دخیل عزت پردی بستان ته که دهمین شدن
 او بکی می خاشی پر گریون یو ورتظر که پر ما
 راسه گذر که پر ما

راسه گذر که پر ما
 بنی تار و نار کینا
 خان می زبون کینا
 راسه گذر که پر ما
 پویر ناسو سید تل
 په اور جلیل سید تل
 راسه گذر که پر ما
 کربوی سوتی و سید
 مزاحمت کرند و سیم
 راسه گذر که پر ما
 می دی دز لو همراه
 کرسی ده گاه گواشن

دکردا میرا نقی شیخ رضی لودی علیہ الرحمۃ
 سدوخان پینہر صفا کتب پہ ۱۳۸۸ھ ہجری قدسی علی صاحبہا التجدد والصلوة والسلام یو کتاب
 ویکس چہ کلید کامرائی نوم ویدی کتاب کامران لکتاب دشیخ احمد ابن سعید اللودی چہ
 ۱۳۸۸ھ ہجری کی کتبلی و لومہ ای اعلام اللودی فی اخبار اللودی دی ہسی نقل کا پہ شیخ رضی
 لودی دشیخ حمید لودی و راجہ و چہ شیخ حمید پھلان پاپا سو فوی ضل زورہ پستخا تہ دلیبری
 چہ سخوغہ خلق د اسلام دین تہ راوی شیخ رضی راغی دودہ کال و کسی پجو و گرنایہ اولتہ
 ی دیر مخلوق سلمان کمر نقل ہس ہا نصرد شیخ حمید زوی پھلان کتب د ملاحدہ لدا ستا نحو
 سر کبینو ست اولاد کی شخہ دالحاد ادا سما عیلی فرقی عقاید زدہ کمر لاد و گر حمیدی
 دودی پہ اعتقاد اولحد سو چہ شیخ حمید رحمتہ اللہ فات سو فوی پر خای نصرد کبینو ست
 اودالحاد تریج ی غورہ کمی اوقرا مظلہ ی راوتسل شیخ رضی علیہ الرحمۃ چہ سو چہ سلمان د
 خیل ترور نصرتہ ی داسی پار کی و سبیل اودوی ستون

پاسر کی

دالحاد پلوردی تر پیل	نکوہ دی زمرہ کورادہ
مرد روئی پہ نہ یار نہ	تا پتور و تو رادہ
لرغون و لی گرد ہیدلی	چہ دی گو بنی الیادہ

بمزد

سېغه گرده دی ادس آید که
 لودی ستا پنا مد پیک سو
 لفر ندو یی له کهبال
 زهر بر غاده تاله گرده

چه پلرودی رنایه
 که سر شو مو درناوه
 لودی نیسی په کاوه
 دور خلوی پد سغاوه

شیخ احمد لودی سی نقل کاچه لفر لودی سی د شیخ رضی رحمه الله علیه خبر کون ده

دالحاد پتور تون سوم
 زما د بنده سی تورا کی
 له اسلام نه تر پلیم
 گرده می سغه لرغونی دی
 د اسلام پر بسک به ظلم
 دلودی ندوی سنتی پیم
 قرانی د بن پر دای
 دای تورتاسی دره پوی
 ده د بنغو دیناوی مغز ده

زه لرغون خو ملحه نیم
 که ملحه نیم د د بنده نیم
 تورا نو شخه پد تر پلیم
 ادس هم کوره پلرغون نیم
 د تورا نو ته تیار نیم
 د حمید نه لوی کهبال نیم
 زه لکړه په آید نیم
 زهر من ستاسی په تلد نیم
 زه لودی پید شو زه نیم

غفر الله لهما ضحیٰین در رحمة الله علی الذین انقضوا بحبل الله المتین

ذکر در مقبول را باکی شیخ عیسی شوانی رحمه الله علیه
 لغت الله بر وی نوسازی پنجن افغانی کبش پر پر دوسران دجهایک پادشاه
 ی و کبلی پر شیخ عیسی یقوم شوانی و او پر دالمردی سکونت کا او دشر شاه سوری
 پر ودان کی ووندی و هسی وایی پر شمر شاه تد خلغو وویل پر عیسی شراب خوری
 کا شیر شاه خلق و گمارل پر دلا سسی او دشیخ شراب وینی پر راغلل شیخ پچیل
 کور ناسته و دصالح او پیاید ورتد پراته ده خواهری دپادشاه سرن پر راغی وکیل
 ای شیخ پدی پیاید کبش شر خوری شیخ ویل راسد ته همی و خوره سیری پر صراحی بیکه
 پر پیاید کی شیدی راتوی سوسی دلا سی او دغه حقیقت ی پادشاه تد بیان کا
 معزت الله کبلی دی پر شیخ عیسی رحمه الله علیه نوی ولی و او د خدای پتو جید کی بنه
 مشو ند پر پنتو او فارسی او دهنده وی ویله دپنتو یو شعری دادی

پچیل کارگری پچیل انکارگری
 کله باد ز بیم کله می خوارگری
 کله می نازگری کله می نازگری
 کله می نازگری کله می نازگری

عیسی پیران دی پدی شیوند

کله می یارگری کله اغیارگری

ذکر سلطان السلاطین سلطان بهلول لودی علیه الرحمة الله الولى
 په مخزن افغانی کنش نعت الله رحمة الله علیه سی کنلی دی چه ملک بهلول د ملک
 کالازی و په هندوستان د سلطنت لواله سکه کړه او د هغه ملک لودی
 طایفی تخته و نیویری زمانی دی لودی تیر سلطنت هاپه ندر کنش ملک بهلول پ
 سر هند د اسلامخان تروفات راهی استقلال و موند او تر جنگو په وروسته
 پر دبی خطبه اوسکه و وبله پانی پت اولاهورا د پانی د ولسار او ناگوری
 د ملک تر ضد و پوری و نیول او د هند و انود را به مانو سره سخت جنگونه کړه
 او د دیر ش کاله ی پر هندوستان سلطنت و کا او دیر عادل د عالم پادشاه
 پکال ۸۹۴ هجری قمری د قات سوله په وای

بشت صد و نود و چهار رفت از عالم
 خدیو ملک ستان و جهان کش بهلول

د سلطان بهلول علیه الرحمة وفات په تبه د جلالی قصبه کی و او محمد رسول
 هلا تو ال هوتک پخیل بیاض کنش سی کنلی دی چه په هندوستان د برسات پوسم
 خلیل خان یانزی سی رباعی اشاره او د سلطان بهلول پادشاه
 په محمد کنشی و ویده

رباعی

ضمی اور یحییٰ ژامی له پاس کویله بدخ کا بلیتون له لاس
پد بغه لونی کوهر پچول ستا دهر سبا کاستا ز صوبه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه پد داربائی د لغو بده پجواب ی داربائی سمهستی وویله
رباعی د سلطان بهلول

ملک بزرغون کرم پد وکره راس کوره اور یحییٰ د داد له پاس
خول می د عدل پد درو روڼ دی جهان بزیب بوی ز مال له لاس

ذرد خان عظیم مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة
محمد رسول بزنگ پچیل بیا ضیسی کبلی دی پد خوشحال بیگ دشهباز خان
تله زوی و چه پد ۲۲ لاله هجری پیداسو او د امان خوامرینی او غبتلی و
خوشحال بیگ شو کال پد هندوستان بنه دی وادیای له مغولو سره دیری جگری وکری
او د اورنگزیب پادشاه سره ی تر مرگ د بنهتی وکړه او پد د غوثا و کبلی مر سو نقل
کا پد خوشحال خان بیگ د خټکو سرداری کړه او هم دیر زامن ی درلود
په لؤل شاعران و او پخپله خوشحال بیگ هم د غزلو دیوان لریده پد دده

رباعی

خضری اور یحییٰ ژاوسی له پاس کولید بډخ کا بلیتون له لاس
پد بغه لونی کو هر پچزل ستا دهر جبا کا ستا ز موبنه مواس

سلطان بهلول رحمة الله علیه په دار باغی د لغو بډه پچواب ی دار باغی سمهستی دو لید
رباعی د سلطان بهلول

حک بزرغون کریم په درکه راس کوره اور یحییٰ د داد له پاس
خول می د عدل په دروړون دی جهان بزیب موی ز مال له لاس

درد خان طلیس مکان خوشحال خان بیگ علیه الرحمة
محمد رسول بونک پچیل بیا ض سسی کبلی دی په خوشحال بیگ د شهباز خان
تعلیم زوی و چه په ۱۲۲۰ لمه هجری پیداسو او د خان خزامینی او غبلی و
خوشحال بیگ شو کال په هندوستان بندي و او بیای له مغولو سره دیری جگړه کړی
او د اورنگزیب پادشاه سره ی تر مرگه د بنمنی وکړه او په دغو تاوکښی مړ سو نقل
کا چه خوشحال خان بیگ د خټکو سرداری کړه او هم دیر زلمنی درلود
په لږول شاه اران و او پخپله خوشحال بیگ هم د غر لودیوان لریده چه دده

غزلونه دیر بند دی او د هغه هزل بهم په شردایي او قفا پریم دیر نقل کا چه
 خوشحال بیگ د سخلو په بند کښی واده در نته بهور پکوت بند و پستانه ختمان ولاړل
 اود د ی ا بهغه بند یخانی راویوست او رنگ زیب نسو پخبر شو چه دی خیل وطن
 ته واورسیدی او هغه پادشاه سرمی جنگونه وکړل خوشحال بیگ دلی اکوړی نومبری
 او سلطه ختمان پراته دی پختکو خوشحال بیگ عالم او شاعر پید سو روایت کا
 چه خوشحال بیگ هر اید په فقه کښی په پښتو را و اړ و له اده ریر کتابونی د کښل
 او په کال ستله سهری وفات سو محمد رسول هوتک پخپل بیا ضر د خان علیین
 مکان داسی شون کښلی دی چه زه ی بهم پدی کتاب نقل کا نم

غزل

په خبر دی دراتو را باند وشی	پناه لمانه می سترگی په خاتمه شی
د اصحابی د هم گندی پر وشی	ته خواص لمانه ولای سرور شوی
لله کښت چه باران سره اوبه شی	په دیدن د محبوب و کرمه تازه شم
که په پیښو درستی در هم زړه خوشی	کوره تارا باندی کوی کوی وکړی
که د زنی سبب یی د ما پخوله شی	په ارامان د هغه وقتیم دیغ دینا

خیل یار جدایی بسی کاری
 بخته بوزر مدد بیار اسره و کره
 لکه روح چه له وجود پواته شتی
 چه پنخیز کنی یی تلمی یار اوده شتی

د خوشحال سلام پوارو بنویارانو
 گندی بیامی پلید و سره زه بند شتی

وله ایضا

که مسجد کوهی کندیر
 یومی یاوند پهره کهن
 واپه یودی نشته غیر
 چه می وکره زه سیر
 بخته خای پسر گرز م
 چه تر سر سیدی طیر

خوشحال یودی خوشحالی

و سره و ردی غیر و سریر

و من ربا عیانه سره مله

چه مرصاف دی یا تر سنده دی
 د به د پیری دی پتنگه بلا ته
 یاری له و سه و سر سنده وی
 بتر تر دانه شکم بنده وی

وله ایضا

هونیار مجید پد ورمونزیاتده کا
 درموند وایم که شوک مخ سانه کا
 محتاج دنورو نورو نغریوشی
 سری چه خپله کتوه مانه کا
 ذکر دزرغون خان جنت عکان چه پد قوم نورزی و روایت کا
 دوست محمد کاکم چه پخپل کتاب غرغبت نامد بنی کبلی دی چه زرغون خان دنوزاد
 نورزی واد پکال ۹۹۱ هجری مبارک و لاپ هرات ته اوله سفره حای عراق
 وخراسان سفر وکا اود اوز بکو پچنگو کی زرغون شکاره بره بند مساند و غیرت
 چه شیبانی خان سیستان ته ورسیدله زرغون خان لده سره جنگونه و کړل
 چه داون بکو بنکر هیرو مړل دوست محمد کاکم هسی نقل کا چه په ۹۱۲ هجری
 زه و له یام هرات ته په لجران کبلی می د ملا یوب شیمینی تخت دزرغون خان د
 غزواو شورو دیوان ولید چه اوراقی ویشمیر درې سوه هم د دوست محمد کا
 مدایت دی چه زرغون خان دیر ضعیف سواد په ۹۲۱ هجری په دیرکوت
 کبش وفات سو دوست محمد کاکم پخپله غرغبت نامد کبش دالاندی دیوخ چه
 شوی د ساقی نامی دی دده له دیوان داستعارو نقل نوی

شعری ساقی نامده

مرور یار می پندد کوه	ساقی پاژ پیلد راکوه
اوسری مریدی او بکوه	اوبه تویی به لبو کوه
زلفی تاوی دسبل کا	پسری سوغچد گل کا
کچیدن پاکستان کا	بلبلان شور و فغان کا
شراب پسری میانی شخه	زاهد وزی صومع شخه
دی بهار کی کلپرست دی	هر سری پیموست دی
د غنچه لو تنداری دی	پراغونکس سری نندی دی
دچ راغده شکلی غلن شو	جهان بتول سوروز غون شو
یارانی کاندی طلب کا	سری بتول شور و شخب کا
بنده موسم دپیامنی دی	بهار وقت د یارانی دی
من شوندون سبارفتاری	لذ ساقی پاژ بهاردی
نور و خاور و کس بدیونه	د نیایا تدموب بخوند
بزم تو د پد پای پی کوه	پیمانه د کد لرمی لکوه

چه یو دم سمد آزاد
 ساقی پاشه وقت دلدی
 وقت دمیود ویشودی
 بهغه شوک اوس دپجوری
 مستان گری پیاغوبین
 لاس پلاس دی یارانی کا
 مجنون وصل له لیلادی
 نه بجن سندن بلیتون سته
 تر تاهه زمره راسه
 ماته بهام د ربل و لور را
 اوسمی بل دزچ پکور کچه
 په بل فر نوی الفت دی
 بقول اخلاص دی او وفا دی
 له زړه کم غش او غل سی

نابنا د زړه می سیند بناد
 پجوشش کی خم د ملدی
 د پیا لود و کیدو دی
 چه ی جام تشه نلور دی
 رستی کاندی پر غولین
 یو په بل نانه و غزی کا
 د جمال په تماشا
 نه مهجو نه حکرون سته
 ساقی یو کپی پچلا سته
 چه یو تش سی دن نور را
 لهر چا هر شه ی نوز کچه
 توله مهر د محبت دی
 تیاره ورکده سی زما دی
 جهان توله کل و ملی سی

ساقی ساهبه مطلوب دی

لستا لور پیرزونی

خوند به ننگ رنگ دگلو

ند به بزیم شپور تودی

جام به تشرد آرزوسی

نوساقی پانده بهاردی

یاران ناست سترگی خلودی

درهم راسد عنایت کره

سر ملو تخه ذکر بهام کره

چه سو به بزیم سچی تودی

دجهان ویر و غم بیرکا

چه پد سح کی موبلیت دی

نوبهار خلد سر غوب دی

نوبهار به پد قد بندوی

بی مستی بی له ملو

در نقی غبه سرودی

درک سچهر او پیرزوسی

بزیم تاله امید واردی

ستاد جام پامید نوزدی

بزیم تود د محبت کره

دیارانی ای انعام کره

در ناله غوب و سرودی

یو دم بند پد عشرت تیرکا

لچیان سبا یون دی

ذر الله تعالى پرستم نوم دوست محمد ماکر علیه الرحمه
 ماکر بابا در زیارت دپاره پیکال ۹۱۲ هجری و لاسر هرات ته او بیا چه راغی بدوب ته
 پیکال ۹۲۹ هجری یو کتاب پشور نظم ز چه نوم ی دی غرغبت نامد د کتاب
 چه ماوله ی شیرین بیتونه پد شوی لری او د غرغبت بابا قدس الله سره الکریم
 حکایات دی او لر شیتو خلقوی روایات را صحیح کری دی دغه کتاب زما پلار
 پد توبه کنبی سید لی و او ز حوین کپول کنب موکو چنیو او ز شیو پد سبق دوست
 دوست محمد علیه الرحمه پخیل کتاب کنبلی دی چه زما پلار بابا ماکر خان بهم یو کتاب پشور
 کنبلی و چه نوم ی و تذکره غرغبت هغه وقت چه بابا ماکر خان وفات سواد
 زه پر کور ندوم نو هغه کتاب ورک سوی داو چا ضایع کری زه چه را غلم
 د خیل پلار پد ماتم سی ویر جن منوم لکه چه کتاب ورک و ماخو د هغه کتاب
 خبری ادرید لی او پد وار و وار و بلی وی او هم می یوشه له سغو تخته پیاد وی
 نو ما پر خدای تو کل و کا ادهغه قصی او روایات می بیا پد شورویل خدای
 تعالی جل شانده دی زما پلار سعی مشکور کا
 سی وایی کنبو کی دی
 کتاب عفی الله عنه چه ماله غرغبت نامی تچه دغه حکایت را نقل کری دی

حکایت له غرغبت نامی

له نیکا نو روایت دی	هسی توله حکایت دی
نورمحمد کاکړ راوی دی	چې ی فیض تل جباری دی
د نیکو نوله خولی وایي	چې غنبت ی راډه ښایي
چې کاکړ نیکه زاهد و	لوی خېنن لدتل عابد و
تلی تر تل سې عبادت کا	پر دی یاری ریاضت کا
شپې ی رنځې پد لمانځو وی	پد ژړا و پد نادو وی
نډی خوب نډی خوراک و	عبادت ی ژوند و زواک و
چې د بکښیوت پد لمانځه	یا بکښیوت پد ستاينه
ورځ ی توله پقعه وه	شپه ی هم یوه صحبه وه
توی سیر دلاوت کا	پد یوه گولدی قوت کا
عزق بد تل پد ذکر الله و	هر سبا دهر بگناه و
یو د شپه ی عبادت کا	پر گناه ی ندامت کا

په شپو شپو د وینستر
 پر غر غنبت ښی بنهانه
 لاناخوښ پیر نیکو پیر
 ماسواکښ دی قرار دی
 د شینن عبادت کړنه
 شپي او درجي د پکوری
 د اېم ستا دعا یی قرض دی
 تر ملو ملو لمانځل
 په جهاد بدی پور د کا
 بیا خدمت د خلق اهد دی
 شان خبر کړه ښه د نید
 د لوی خدای د دین قاصد شه
 د خدمت یی پېچان پور کړه

مترگی پتی سوی له خوبه
 هسی خوب ی ولید گراند
 وای ای کاکړه و په
 ستا قدم زما پر ماردی
 شپه و درخ دده لمانځه
 وی پاته لاناوردی
 د جهاد کړه پر تافرض دی
 یوه درخ جهاد افضل
 شوب پر تل لمنځ و ورځه کا
 طری شره د دین همدای
 لانا پاته دواړه د نید
 توره واخله مجاهد شه
 د خدای نور پر جهان خور کړه

چو دلشیر عبادت سی	خان دظالم معصیت سی
چو له خوبه وینن کاکر سو	دغز اپر خوا نومه سو
زغه خولی آراستد کول	دغز اعشی تیره کول
هرات خواته پرتو تلو سو	دسلطان عیثات لملو سو
دیکره هوری جهادون	دسلطان ملشو پملون
شمه هوری شردینا تیر سو	دغازیانو پیتول شمیر سو
چو ی هلقه هم دفات سو	بنج پخاورد دهرات سو

میره هسی ژوندون کاندی

مری دضای پیرضا باندی

ذکر د محبوب سبحان عبدالرحمان علیه الرحمة محمد رسول هوتک علیه الرحمة

مخبر بیاض کینن هسی کنبلی دی چو عبدالرحمان بابا پد قوم جهمند و او پد پشینوری

ژوندون کا پلا ساری عبدالستار نومیدی او پد بهادر کلی دی دیره وه عبدالرحمان

بابا پد ۱۰۴۲ هجری پیداسو اولد ملا محمد یوسف یوسفی شوی دوست

و کاه اوله منجه شخی فقه او تصوف زده کمال او بیا دلاور کوبات نه هلمدی بهم
 سبقونه و لوستل او بند عالم سو پد سو انی دینا پر مینوله او اکثر به پد غور و زری
 او کله به دلاور دهنده شان پر خوا او د خدا ای عبادت بدی کا د دنیا پد کاروبه نه
 مشغول کیدی عبد الرحمن بابا یو عالم ربانی او عابد سری و او دیر شروندی د خدا ای تقان
 جل جلاله پد محبت کنب و دیل او پد پستو کنب پد رحمان بابا مشهور سو پد ۱۱۱۸ هجری
 وفات سو خلقی تر اوس د پینور پد هدیر کنب زیارتونه کا او دده شروندی لولی
 در رحمان بابا د بیتو او غزلو دیوان مستند او دیر دیر پیدای کبی سی وایی فقر محمد
 هوتک غفر الله ذنوبه پد ظل الله پادشاه جهان شاه حسین کا تان دانستول او
 له پینوری د عبد الرحمن بابا علیه الرحمه د دیوان نقونند را ویرل او یقند بار
 کنب علما اوز یاد و کنبل او اوس دیردی فقر او د خدا ای دوستان د عبد الرحمن بابا
 شروندی دیر لولی او فریبی او عام خلق فالونه پیر کوری حتی پد پنجمنی هم دا
 کتاب دیر وایی او خدا ای تقالی دده پد دنیا کنبی سی برکت ایسی دی چه دیر خور من
 زیره داروپه کا او بر غریب او محتاج مستحق کا زما پلار سی نقل کا چه پد
 قند بار کنبی در انضی رنگین خان جو درستم تر محمد تیری و کا او خلق د خدا ای بهیخی

چذاب سول چه پیرگ خوش سول نو دوی پد کو کران کنش مغفور ریحانی برگزیده صدانی
 حاجی میرخان هوتک بنالم خیل تدره دلا سول اوله بخدی چاره دکار طلب کرل اولتولو
 ادیل بر دول چه دی وایی بغمی گری بخد مغفور یوه ورج شرمایا مدله نوزد پیتنو
 خانانواد مشرانوسر مصلحت وکادوسی ترون وکاپه ظالمان مره کوی او خانانده
 لچر و ظلم و زغورکی پد پای کنش حاجی میرخان علید الرحمن دویل راسی چه عبد الرحمن
 باقدس سرهم و پو سبتو چه دده دیوانی خلاص کاسی شونده و بیت
 زد مکتوب غندی پد پتد خوله گویا سیم | خاموشی خا تیری کاتر غوغا خا
 کنت و عشق پد توده ز هلا مان چری | سمند بویید چه زلیت کاپه خا
 دغه میتونی و لستل بخد مغفور حاجی اولس تدره دویل چه دظالمانو کار تمام دی
 ماوس دستی خاموشی به شتره ده لکوله به پد پتد خوله داکو بنش کرد چه ظالمان
 رکی چه مناسب وقت راسی نو بدزه پرتاسی دین و کیم بخد وقت باید قول تیار یو
 و ظالمان له وطن و با سو نقل کاپه یوه میاشت وروسته بخت مکان حاجی میرخان
 داولس میان او خانان را دبلل او پد ما بخدی جبرگه و کمر له اولتولو بقرآن قسم
 وکاپه دگر گین خان ظالم له جور شانونه خلاص کوی پردی وقت بیا حاجی

میرخان مغفور لدرسان بابا شجوه دابیتوند و لدرستل بیت

چو اسمان یحیی پست گری پسیاب و	خدا ی و ماوند سبکا و کی سغد لمر
چو رقیب راته تیری پزنجیر و	نخیل صیب را با ندی پرانت هم و
چو صعالی منت بار اوس رحمان	په صدف کنش دخل نشد دلو بریا

نقل کا به دندای به قدرت دغد و رخ پر آسمان اویج هم و نه به حاجی میر مرحوم
 دابیت و دوست سغد گری لمر سبکا رد سو اویج ی لدرج بستد سوه دلقو هم دغه
 یوا لکبی مدد دکاند اویا نو صحت مکان حاجی میرخان خلعت و دیل دادی د
 خدای تعالی مهر اودلفن هم زمون ملگری دی اوس نو وقت دی به توری نه تکیو
 و کاب و اود کانون لدر دنجمن د ر غورو سغد و چه په ۲۹ د ذیقعد الحرام ۱۱۹۹
 بهجری اوس قول سول اود صحت مکان حاجی میر به مردید قند بار و رشتو تل
 دنجنان ی قول مه کمرل اوس به نو کاتب الحروف غفر الله ذنوبه و عبد الرحمن
 بابا شحرون را نقل کا

غزل

زه داهی دیوانه و مجنون چاکرم | | لدر و اوج لدر رسوم بیرون چاکرم

یون دخیل شاه په انون چاکرم | یوسیم په داجاری چاکرم
 دوب هیدندی چاک وچون چاکرم | دمی سترگی کوم باند لومده غم
 په نشتو د روستو مقصود پاکرم | نهان توفیق خودفتور رانجندو

رحمان بیچ لخیله کانه خبر نوم

په داسی نندزون او محزون چاکرم

د کرد شیخ الصالح محمد صالح . حمزه اهد عید . بسی وایی مانت ددی کتاب محمد

علا الدیار اللوزی په تحفه صالح کسز کبلی دی په شیخ محمد صالح یقوم اللوزی دپه

جلد کسز او سیدی او عابد او عالم وچه وقت کی پیدیس تیراوه او دملوک

ارشادی کا نقل دی په شاد بیگ خان دقندار صوبه دشیخ محمد صالح دغونب

په کابل ته ولا سوسی او بته دلقه نه فیض وگری او په تدریس دعلومه طایفه بدات

وما شیخ محمد صالح ورته وکسب په مالد طبع دمنز نشته او په نیایستی لک لغوای

زما داسی مقصد دی چه دنیاماته راسی نه چه زه ولا سیم دنیایستی کد زما غرت

غزای مایرین ده او په نیایستی می مد ساخر کوه په دغه خط رسید

شاه بیگ خان دویل زما هم سا غرت مقصود و ندی غزتی بسی وایی محمد

چه طالع یار دخیل شیخ پناهد و کین کتاب چه تحفه صالحی نهم و سپهر کتاب کبلی
 دخیل شیخ علیه الرحمہ احوال او خبری و کنبی اود و دشواری یکس صفا کرل چه له منجی
 تخی داغزل دی چه شاه بیگ تدی کنبلی
 غزل لیث محمد صالح

بیچوده منت بولی دوز چا ورم دویان زدی پکوتل پیکر سپه ورم زده عشقه پیا زار بار عشق سودا ورم خزانسی که دوی مل جهان پش ورم عاقبت خادرو تدمه عمل پیشوا ورم	دیلی دینی فیض هر سبا ورم چه اشای دشی ناقه چه پلاس کنبوت پردیله تجرت تروک د دنیا کی دیلی لیدل درب پد بهانگی کر پر تخت می دیلمان سو کر می
---	---

بیلر عشق خوشحالی پر ما صرام
 زده صالح که پد خوله خوشی پزده زکاد ورم

غزل ولد ایضا رحمه الله

روغ بادنی پدارود دخیل داد زده دارو جو نکره حکمانو	چه پزده ی غشی خرغ سی دچشانو چه پزده سن لرخته خلاص پزده رخاوردی
--	---

کار سازی کاد خوارانو رنخو رانو	مگر بعد چه جیب دی هم طیب دی
نبدویل درو گوهر دنا صحنو	بیخ اثر ابادی نکاذ عالمه
زره می وری پد منگولو خوبرو دنانو	اصیقت زیره غواری رچ نشت کول

که صالح خندی دزد پوینو پای

نور دولت پر دنیا نشسته لالانو

ذکر و مقبول ربانی علی سرور قدس صمد الولی به تحفه صالح بنیسی رادری
 به شیخ علی صمد شاهو خیل لوی و به دیندستان پیمان کی دیره و او نماند و ذکر اما تو
 او خوار تو چه خلقت به هر کله ضعیف لیدل به مخزن اخلاقی بنیسی هم نشت الله هسی وای
 چه شیخ لوی لوی کرامات بکار دکرل او خلق پد و گرد سپدل به تحفه صالح کی رادری
 چه شیخ بخیلو میرانوند بهایت کا او عظموند او دسوالو بو اوند بی ویل او دلقوف
 مشکلات بهی حل کول یوه روح سوال ضعیف و سوچه پس ترا هر لحظه مرگی رجعتی است
 مصطفی فرمود دنیا ساعتی است که مقصد لری زحمات بزرگ و رجعت کله دایم او
 مستمردی او که دامرگ و رجعت دایم او مستمردی وای نوبه بیات جدایات
 مستمردی او دتاسخیانو عقیده بسی بنفخ عارف ربانی سی جواب در کا

چه ذات ماسرادی لبد بند ذات دانست ثابت دی او بدن متخل دی سستی وایی
 اَنْتَ اَنْتَ لَا بَدَلَتِكَ فَاَنْتَ بَدَلْتُكَ فِي الْعَقْلِ وَلَيْسَ عِنْدَكَ مِنْهُ خَيْرَاتٌ وَرَاوِنْدَه ان شیا
 دغد مرگ در صحت بدنی دی ند ذاتی او بر کله چه تخل و موند سابقه ذرات توئی پرنمای دیرزی
 لافذ ذرات او بهر غنجد مجدد دی چه د دنیا عدم تحقق ثابگوی او بهر چه مصطفی علیه السلام
 وویل الدنیا ساعة رثیا کوی پد تحفه صانع کهن د عارف ربانی علی سر و لودی اشعار
 دی چه دا غزل خنی را اظلم

غزل لعارف الربانی

د حق نور وینم پسترتو دایاز کی دیدی نشی عر خدا ی می سبب ساز کی ناگهان چه می دلبر پو تدا واز کی هم بدغم کده دلبر غنبت پهمراز کی پر غمازد باری کانی غم ساز کی چه تن ناست وی خالت کی سره زار کی	محبت پایدمی نوش که پیحاز کی درست وطن رانه در یاب شوی دیدن که زه می شتم هم لگور کرم سر پور در می سر غوغ در قیب پتیره تیغ می زه دیار جدا ماناست و یولد بلبله گران بلیتون بد و سغومینو ویند
--	---

ای سرور غمازان شوه بی حساب

پاک الله د صورت تشی مغز پیاز کی

دو به خزانده پد بیان د بغوشاغانو چه زحمت محاصرین دی غفر الله لهم
 ذکر د اثنای بزم ران ملا بان توخی ملا بان توخی په انور کب اوسی او په
 اصناف د اشعار د کب استادی غزل اور باغی وایی او د شاعرانو انبار دی اوز ما
 چه محمد هوتکیم جرات دی هله چه نقد بارتد راسی ز موبد مجلس پیو دی او یاران دده
 له لطافت د طبع ممنون ملا بان مادی د سلو موسیقی او په نقد شریف کب تیار دی
 هله منطق د حکمت لوی او خپلو شاگردانو دی درس ورکوی د محض په ابتدا د کوانی
 تلمی و او په هندستان ی له استادانو است کمری لطیفه

هله د هلاک ملا بان راغی او یقظه بار سبزی ما میلمه سود سقی ما پر ک حلال کا
 او طعام ی تیار چه دسترخوان راغی ملا بان سبزی شعر و واید
 شعر

پر لودون دی کرندی	د باز برضه یو چیچی دی
د باز نیم روی د غرقشو	اوس می بس با سبزی دی

ما تر خند سپین دی بزم لال او د میلمه یلمه ستاده می پوخ کا دا بولد

دده د ملا بان شعر دده

پید ز خن چہ می و نہ خنچہ ز زہنگو،
 داستا لختہ زری کی دی پرونیو کلون
 زہ خندا میروم اغاز پید پیردند پلس
 داستا پر عشق کی می تر شا کا دینا داچ غم
 لار ورتہ نشتہ چہ دکنینوم درو پکو کل
 کجل در و اخلا دوا ری ستر کی بزدہ متری
 پکار می ندی تا با جع دجفت زیری گل
 | پرتا مین یم بی لقا می نشتہ شیخ اندہ سینه

راسد پر شرف راسد لیلی تو می نزدی سدل دل
 راسد پر شرف راسد لیلی ولی لما کری بلیتون
 کہ ہر شوق تبتم نہ پیریدی می ستاد عشق شوان
 راسد پر شرف راسد لیلی چہ دپرزہ کم ملہم
 حساب کتاب بجاری وارہ کاتا مینی برہم
 راسد پر شرف راسد لیلی چہ دپرزہ کم پوری
 لیدل بہ ستاد جمع کوم اندینہی نکم نوری
 راسد پر شرف راسد لیلی چہ سرہ و کرو خوالد

زہ دغرو باز دسم تا بندی کر صد نفس کی پر شد

یو وار می خلاص کہ چہ بیازدہ کریم دوز خیر و

ذکر افضل المصیرن ظلہ فی العالمین شا حسین لا زال ظلال مد ظنتہ من مفا
 العالمین پادشاہ حججا ظلہ شا حسین بنالم فیل ہوتا دد مغفور جنت سان و بی
 میرخان نوی د پچہ اوس پچہ اسی کبش پادشاہی ہ اوپشا نہی پیوری آسہ
 پادشاہ عالم پناہ پد ۲۳ دجیح الاول پد ۱۱۱۱ ہجری کبش د کلات

پدید سو بجه وقت حاجی میرخان د بیت الله ادا صفها سفر و کا پادشاه ظل الله کو چنی و
 اوله اعلم علما طایار محمد هوتک تخری ورس ولست او تر د ولسو ملو پوری د عمری
 دفعه او تفسیر او منطق او دیوانت کتب و لوستل او پد قند بار کی له پلاری مصال
 د امور زده کرله او پد حبت مکان حاجی میرخان پد ۲۸ ذی حجه الحرام ۱۱۲۷
 بهیوی یقند بار کبش سو پادشاه ظل الله نورس مکن و او د خیل مشر و در شاه محمود
 خان سره و میر عبد الغزیز پد حاجی میرخان و د ورس و پسله مرگد دور و پقند بار کبش
 مشر سو خو د اوس رعایت ی کم کا ثوبه ۱۱۲۹ بهیوی د شپي د نارنج له قهر له
 بام خطا سو او را و لوید میر سو د خیل عم تر مرگ و ورسند میر محمود یقند بار کبش
 پادشاه سو او د سیستان او کرمان پر خوای بنکر و کا پد ۱۱۳۵ بهیوی پد
 اصفهان د ضبط دپاره دلا یقند بار کبش خیل و دور پادشاه ظل الله شاه حسین پادشاه
 کا او د قند بار او فراه پادشاهی تر غزنی ش د حسین تدور کرله او د لودلو غلج ملکا نواد
 خانانو او مشرانو شاه حسین پخپله پادشاهی وماند او خطبه او سکة ی پناه مبارک
 جاری سوه شاه حسین ادام الله دولته دلا و او متهور پادشاه دی درعایا
 پد ادرسی او د دادخواه نو فریاد اوری د ظالمانو لاس کو تاه دی ادرعیت آرام دی

د پادشاه عالم پناه دربار کیش تل علما او صالحان لار لری افضل العلما ملا یار محمد هوتک
 چه د پادشاه استاد دی لوی عالم دی په فقه کبلی کتاب مسایل ارکان منسند کبلی
 دی بل لوی عالم دی عصر چه د پادشاه ظل الله تر ظل لاندی شونډ کا د قند با سراج
 امام ملا محمد یونس تونخی دی چه د ملا محمد اکبر فرزند دی او د علوم و تاریخ کا او کتاب
 د جامع فرایضی کبلی دی په پستو اوبل عالم جامع الکمال ملا زغفران ترکی دی چه
 مدار المہام او صدر الافاضل دی او د پادشاه ظل الله کبلی لاس دی او د محمد چه د
 پادشاه زوی دی استاد هم دی ملا زغفران چکمت اوریا ضی اطلب کبلی استاد د
 او طه شند زغفرانی چکمت اطلب کبلی ده د کتاب بهم لیدی دی او مطالعه کره
 پادشاه ظل الله شاه حسین پنجاب کبلی مری دی او په نیولو د محاکم لکو کبلی گرندی د
 غلجی طرایف تر غزنی پوری دده پادشاه سخی می او چه ابدالیو کی تر ستیانده او برات
 حکم کا په شمس الدین بکری شاه حسین بنبرو کا او د بهادر خان په سالاری
 د شال او بدوب ولایت فتح کا او پد کال ۱۱۳۹ هجریه پادشاه ظل الله تر
 دیره جات فتح کرل او تر کرملی ضبط کرل اوس پردغو تو لو فکرو دده سکه
 دده او حکم ی ساری پادشاه عالم پناه پدارک کبلی د قند با رسخه قصر چه نارنج بابا

بلند پند و اندیشه در بارگاه پرتب خانه کناد به مجلس کیمی علما بح کبری ادشوار و فضلا
 به لوی زنده محمد بهر تک کاتب ددی کتاب هم پدی مجلس کی سیم ادبیا شاه ظل الله اشعار
 ادبیات بقیام کاتب هم ادکتاب ددیوان ی مرتب سوی دی کله بهر پستو اشعار و ایی
 ادکله فارسی شری ندر هم میل کا ادکتاب دیوین استاد العلماء ایا محمد تهی قرات کا
 بهر سهو و سقیم تنی زایل کا ادبیا شاه بهر اشعار و کن بر سهو لیده شی ادعلای بقول
 بهر بزرغت او دعاست قایل دی ادصاح ته مایل هسی دای محمد کاتب دی کتاب
 بهر یوه درخ دیار شاه و ظل الله بهر قهر کن مجلس او فضلا ادعلماء راه قول ناگاکا
 احوال و سوچه تا صد راغلی دی او پیغام ی لدیری شای راوری ملازعفران
 دبانندی و لوی یوگری پس برینه مجلس ته راغی ادزیری دفعه دشال ادوب ی
 و کا ادو دینوز می عرض کرل
 بیت

صغین پادشاه دمحنت نداده کوری | چری فتح بهر بکر و ربوب و شال کا
 دوزیری ی راوری دی صغین ته | فوز عفران انعام بهر سر عفرانی شال کا
 شاه عالم پناه نثر عفرانی شال در کا او بهر دغد مجلس ی ته لور حاضر نیو نه شاونر
 شیدل ادبیا شاه بهر انعام بر بلند سول هسی دای محمد کاتب ددی کتاب بهر

پادشاه جهان پناه اشعار میردی او در دل در دل خود می نوشت و هرگز آنرا

مجموعہ دکنم امپوریل ملوک عظام خان خان

عزل شاه حسین دامت سلطنته

بلیانده دی دغو پیاو چور کوم
 بلیانده دی هس او بکی را خیری آری
 د فراق پیری می معیوت و مری ته
 پو حاصل دی هم ناب دیمد دیری
 د با دغشی می و خور شیگر کنی

پد تیارو کی د هجران ی تا دور کوم
 ستاد فکر یزداب کنی تل عبور کوم
 بیجهان کنی رسو کنه منصور کوم
 د بلیون فکر یزداب کنی ناصبور کوم
 غمازانو پد غمز و غمز و هجر کوم

خلق یاز ماد عشق پدلیونو کا

زہ حسین محبت ہی مشہور کرے

ذکر د شاعر شیوا بیان محمد یونس خان سہی روایت کا زمانہ تر بورجست ہونیک
چہ بہ مناسبت سچری پینور نڈنلی وسم ، اہلقت می چخیر کنس محمد یونس خان شاعر
شیوا بیان ولید او دده اشعار می سماع کرن محمد یونس پر دغذغال یویرش من توان و
او بہ قوم موسی خیل و پیر یلاری نوز محمد خان لد موسی خیلو شہر د کسی دیا بہ سر غلہ

و هم تیر من او سید محمد یونس بد پیسور کنی علمونه او تا بوند و تو تس او بد بخت وقت چه
 عبد الرحمان بابا شونیدی و د بخت شاد سو او و شاد دیوانی جو را چه دیر نزل
 ری و پنجیر کنی معروف سو محمد یونس مهبان دوست او کریم سری دی سافزینی
 پیسور کنی پر دیره اوسی او کد شوک عالم او شاعر دده کرده وری دیر قدری کا
 او بد عزت داری او میله نوازی کنی جنت کا رحمت هوتا حکایت کا چه محمد
 یونس بچله دیر کنی دیر باقر کریم او بره وری ماته دیوان چه یو دن شید لادو
 یو دن چه جدیو د بخت ی زما عزت و کا او بره وری هی اشعار برار اده
 یل دغه دوه نزل رحمت دده لدیوان ماته راو پل چه بد دی کا به کنی
 بت هادم کنی تعالی محمد یونس خان شونیدی او مغزوری

غزل

خدا بیا موند شیرین وصل و دیر چا	خدا بیا موند شیرین وصل و دیر چا
پیدا حسن بلید شمس و قمر چا	پیدا حسن بلید شمس و قمر چا
را کا وه به دد لبر دور خبر چا	را کا وه به دد لبر دور خبر چا
دوباره بد یا دواں شکو غیر چا	دوباره بد یا دواں شکو غیر چا

پدصال لیس خونا بستر کو دوری | چه آسان دل یا سوزد کمتر چا
 بایسته یی بد نموی پکورین | تو جلد تهنون شتی لدریا
 جدایی بی حق در ترحم لک لکیر کا | چه نوشتی دوصال شید و شتر چا

و لرص تدی کا و و سپاره یونس

مقصود ددی میند فی بد مینر چا

نزل و لا ایها الظالمه حکم ه

شیرین یار خا دوا بستر کو تودی | چه ی نور د ستر نوی نقد کوردی
 پدینا کمین چه بنیاد اشنایی ه | بهیغه و جدایی پوزی پوزی
 و او یلاد عاشقی لهر سحره | ایوی عاشق ویزار لک پور و مردی
 کد بیدر شتا نظر زبان و کوم دی | ستا و حسن خبر ملی لور پلور دی
 دمحنت جوی ددرونه و باز دی کینینو | خوا عاشق تر دراند بار ماند و نسیم دی
 بادی بجم و تهنه و گردنه نرسیدری | بعد شک چه ستا و تنق پر بری پوزی
 چه و عشق شرغی نوی پوگل مین | بعد زه لک مرده و نوی کوردی

زه یونس چه ستا پیمینه بنر سوا شوم

اوس پد بیارته جا و اترانه پیغوردی

و کردش از زمان عبدالقادر خان قبل
 چه در میان خانان و قتل بوی ای نواب محمد ابد
 هجری روایت کا چه در خوشحالید قتل نمرید پس عبدالقادر خان به ۱۱۳۰ هجری قمری کابل کی
 لیدل شوی و چه در خصلو و قوم خوالا کابل تدراغلی او دما روانو دتیرید لو خبری و بنگین
 پر خالوئی و ایی چه عبدالقادر خان غنبللی او کردی خان و دشتکو خانان کی تابع و او دود
 که به سلطنت هجری ۱۲۳ دجادی اتاشی واقع شوی و اوس چه دغد کتاب کوم ماته
 نه و شکاره چه داخان به وفات شوی وی که نه نویسی کهنم چه وفات سوی بوی خود چه
 اوسی چا در زمانه خبر نری راکری که به مروی خدای دی و بجنبی هجری و ایی به
 عبدالقادر خان به هندوستان کهنی هم عمر و ندر کرده اوله به نقشبندیه طریقت کهنی
 سو متعبه ار پارا سمری و چغانی او مشرتوب کهنی انصاف کا اول خدای بی ترس کا
 عبدالقادر خان دشر دیوان لری او دیوسف اوزلینی مقصدی به ۱۱۲۰ هجری قمری نظم
 لصفوت نامدی هم به پشاور و کنبه او شیخ مصطفی الدین سعدی کستان کی به پشاور او او
 به ۱۱۵۰ هجری قمری یوبل کتاب نظم کا چه نوم کی دی حدیقہ ترک دغد کتاب ما به ۱۱۳۰ هجری
 هجری که صدر الزمان بهادر خان وید چه د مولف به نسخ و بهادر خان داست
 هجری روایت کا چه به دیره ما دغد کتاب و موند چه دیو خشک چنبط کهنی و نقل کا
 چه عبدالقادر خان لطر لیت نقشبندی کهنی خلیفه هم او دیر خلافت کی کا او دیر

شادی کا شیخ رحمانی سعدی راہوری پخلافت تاملی و عبد القادر خان شہوند دیر
 دی نواب محمد انصاری دہ سلی غزنو لکھنؤ راوی ادس زہ دلند لہ صدیقہ ترک فتح دہ

غزل

یو خوش شوند نقی کا دم

پکین غم دخیل اشناوی تل تل
 تری محروم شوہ پہ شوکانی میل
 شمع تاہ دخیل سوز قصہ دین
 دالبہ پری معشوقی و لگول
 کدی مخ پہ پلو پست و مالیدل
 شمع اور پتندی بل کر گرزیدل

دیرغ نوز غونڈ لیری شولہ دل
 شبنم وصل دکل یا موندہ خاموش شو
 بند پہ ژبہ دقلم شودہ پہ مجلس کبیر
 عاشق شیخ مذہب دمشق بسوز
 فانوس پہ پردہ شراغ عہد تہیز
 پچاتم پروانہ چری خان و سو

درستد شہید پیار و عبد القادر کو

تہ بی غم پہ پالنگ بازی شمل

غزل ولہ اریضا

ہمیشہ غم کوہ دپر یو تلو
 غافل شدہ دیو شرکوہ دتلو
 دہو مخزن ندی دکتلو

شہ فریب دپا دشاہی تخت نخلو
 ہری اوس کری پچٹلو موروی رپی
 پیشہ ہمیشہ دل آزاری وی

خدا

خند تلوی چه زردوز جامو کبر | چه غنای یی خلق داسی
داخل دسوره یافت ناکهانی دی | چه بیخ کوی غلامیزی

بغزه زرد عبادتا در چه مردوی

پیکو کل دندندی دسا تلو

ومن رابعیا تل

وقت دختران و وی لیدل | پوشو بلبلی چه شره بدلی

نوازی خستدوی ویی نرای | چه بی گلونو و پاییدلی

دکر دصدر اکابر دوران بهادر خان ادا م الله بکانه | پدی دوران بقند

مشهور دی پد بهادر ی آتور یا لیلو الوی موعون دپاشه ظل الله بانو | اود بنکوسا

دشال اود بوب کلاوی ی فتح کا اودیری ی ضبط کا دبری سندی سر خواتد چه ی

کا به خد خای اخلی او بری ی لرازل پد برضدی بقند بر کسبی قتل خلق پیر

اود محتاجان اوفقرای پدم اوصحات مایه دی دجود لاسی زر بخش دی

هر کله دغریا نو دتگیری کا پادشاه عالم پادشاه حسین ی پد تظا بکا اود

عوام ی پد امیر الامرایا دکا خان عالیجهان پد علومو کسب عالم دی اود به اشیا

بی نظیر مشرا اوعلماء پلاس دکر م پالی اوبیچکله ی مجلس دی لایفو خانی نوی

عجله نبی پدوران طاق وی او پیا بندند پد علماء تد حاتم دی جده لسفده راسی علماء او
 شوا سیله ها او دوی تد بندنی و ه خالق تعالی دد اگریم دوران او حاتم زمان تر دیره
 خروندی و ساتی آمین یارب العالمین بسی وایی کاتب الحروف محمد هوتک غفر الله ذنوبه
 و ستر عیوبه پر خان عالی مکان دوی کتاب دپاره لیکلوا اشعار و فنی مانتد نوه بدله راره پد نقدی
 خت کوم پر کتاب لد ذکر خیر ددی حاتم زمان خالی نوی او هر شکو چری و لولی دعا و
 و کا خد بدله داد و بدله

لله شهنم خاشی
 پد عنم الهم خاشی
 تنگد پر چیم خاشی
 پد سرو مشکو کوی
 گل پد ادر بلو کوی
 زیب پد کجبلو کوی
 لله شهنم خاشی
 عاشق رسوا مکوه
 راشد جفا مکوه

بیلتون د زوردی تر لیموی سهار نهم خاشی
 د امر د یاقوت می پلیم کنس تا پنجم خاشی
 گوره لیلی باران د او بنوستا پد چیم خاشی
 راغله لیلی پد شینکی خال نشا پد گلو کوی
 سهار چه وزی سیل کا بربغ پد بلبلو کوی
 ملای سترگی ی کا تد پد ویر تر لو کوی
 دژ و بل درید وینی پد هرگری مردم خاشی
 سبکی بخلی د باغ پلور محمد نسا مدکوه
 و ریت سوی زده می دی سین پوری خندا مکوه

زیم پتنگ تری دیوه ما جلبلا مدکوه | | نورظلم بیا مدکوه
 ییم تله عشقه لیونی پر ما ما تم شاشی | | غم اولم شاشی

ذکر د شاعر حقیق طالع محمد حق یو پلزی | | په ارغسان کی اوسی دیار محمد یو پلزی
 نوی دی اودوی زمانی خو ان شاعری په عمر درویشت کلن دی صرت ونخی
 پر طالع محمد نور بریتش ویلی دی په فقه او منطق هم یو هیږی کله به قضا تر د راسی
 کاتب الحروفی وینی او مجلس در سره کا عشقی خو ان دی او زړه ی له لاسه ایستلی بخل
 محبوب پس ژاړی زاری کا گریانی کا در دهن زړه لری او سترگی داوینکو دکی لری
 مینی سی په اوسوی دی په کوره کلې ورکوی سوزناکی بدنی لولی او کله به د دوندانو
 په دله کببې مجلس ژړی او مخچن زړه ند چنلونه ناروغه بللو سوخی زمانه دده
 پر ژوانی افسوسونه کا او عشقی جنون تر رسیدنی دی بالبداهه اشعار وایی او
 د زړه درد په سوده کوی یوه ورځ دکاتب الحروف پلور کس و او مای د حال پوښه
 کوله د زړه پنځه کبوت ژړلی او دا بدله ی بالبداهه وویل

بدله

لکه لیل په بیله کله بل ارمان نلری | | هسی بی یاده بله بیله عاشقان ند
 په ژړا کا ندیم بیله یاره بل مطلب نلرم | | په هسی سور سید پوینو بل سبب نلرم

بی یار نوزده نقواب مد نوز مطلب نوز
 تر تا چه کان قربا نومدای نیاز مند یار
 لستر گو ادبی تو یومدای نیاز مند یار
 که تندی و ترش کد پر پردی اختیار نوز تازی
 زده در اعلی دی میلده سابعاره دی
 چه شوک من سی بی له یار بل ارمان نری
 تندی نموند گلو مدای نیاز مند یار
 زده می بی تا بدی ساعت دمد او توان نری
 غم د پیداندی بلجیاره خاص ماره دی
 دزد لکوز شش نگ بد شش بیخ شان نری

ذکر درگزیده سبحانی ملا پیر محمد میاجی
 زوی دی چه ملا سرور له میا فیر الله صاحب شش استفاضه کرده او ملا پیر محمد لعلچند
 پلار خضی و موند دعلین مکان میاجی میرخان سر پیچگو بنی ملری و پدر شاه طل الله
 و در شاه محمود ادام الله و لستهم اصفهان تدو لای ملا پیر محمد هم ی هله و غنوبت
 اوله انفس میون ی استفاده کا او خلق دضای شریعت او دامام اعظم صاحب
 مذہب تدرا بولی نقل کا چه پل اصفهان کنی میاجی صاحب لدرو انفس سره با حق کا
 او پدر دلا یلو علی دوی ملاست کا لکه چه علماء روم چه پل اصفهان کنی دی هم
 ملا پیر محمد صاحب عزت کا او پیر افتان ی لعب کا میاجی صاحب یعلم اخلاق
 کنی یوماب کنبلی دی چه افضل الطریق ی نوم دی او پیر محمد کتاب عقاید و او
 الصلاقیان کا پول کتاب هم لرند چه القرائض فی رد الروافضی نوم دی پدر

افزون طریق کنی و احکایت کبلی دی چه زه ی له سغد کتاب و لدت قبت کاندم چه پدی
کتاب کنس یادگاروی حکایت

دی لداره لوی ولی و	شیخ متی چه خلیلی و
لوی شبتن پداستغفاد	یوه دوع رو ابرلار و
یوشید نو اوزگار	کرده ذکر دغفار
لاری محکی وی پرستی	پردی لاروی تیری گتی
چی صاف کپ لدار	دیری شتی راغی دویدار
شید پد شید بی نواری کره	یو دجان به آبای کره
شیخ متی پد زیار اختر	ده بدلیه پتوره شید
تولد شید به هم بیدار و	لرا صد به بیزار و
شیخ متی تده پگفتار سو	یو و شید را تیر لمار سو
دومره روز رحمت پر شکر کی	ای و خدا ی لایه انقدر کی
تد قدوه و صانیانو	تد با داری و و لیا نو
دهر چاکل البصدی	ستاد د خاری مرزودی
پد رحمت پد اضطراب	پشوپشوی تدر بخواب

پاکوی دلاری گیتی	په دی خاور و شادی گیتی
داسی دوی شیخ مستی	دمولا عشق بیستی
چرخ دست دخلق الله	یوگری پدیوه ساه

تر برقه بهتری دواره

زده کړه دافره گوره

ذکر د شاعر خوب گفتار الهیار افریدی عبدالعزیز لاکه سی روایت کاچه د شاعر پد
 بوری کبش اوسی اوس د خلو میتو کالو پچر دی دیران د شعر لری کلامی شیرین دی لکه
 غسل مادی عبدالعزیز لاکه د غزل را کاچه پدی کتاب کبش ثبت سی

غزل

چو تا نغم کبش بندوان سیم را بهر بد نشم	د بلیتون او بنی تو یومدی پر پر بد نشم
بوی تار د عشق نغم که چه زما حال دینی	شده بی بر وند عشق دی شیخ پر پر بد نشم
مردی پروت سیم دگدا پشخیر نظر نلوی	کرم مد هم بی نیار زیاره تا نظر بد نشم
اودی دینی راته بل کاسینی ویت دکر مد	تا دوصال پر اولو سوری جیگر بد نشم
که جفا کاندی که وفا پروت دی و درند مجید	ساله دبار جید مخ نکریم پد بل در بد نشم

الهیار و لاری پد دبار نظر دی غوایی لیلی

کرمی هر خور دتی شری زه پر حذر بد نشم

ذکر دصردوران بابو جان بابی در کرم خان بابی زوی دی چه پد انز کبسی
 اوسیدی بهند وقت چه حاجتی میرخان علیین مکان یقظه بار کبسی دکلانوالی بکرمات کا او
 گرگین خان ی واره بابو جان بابی در کلات دیر غنبلکی راوستل اوله ماشوری د
 قند بار سار سهار دینو او بهند وقت چه ی گرگین خان مر کافزی پر کلات کبسی د حاجی میرخان
 در خوا حکومت کا هسی وایسی محمد کاتب الحروف چه پد کال ۱۲۳۲ هجری چه شاه محمود پادشاه
 دپادشاه دوران شاه حسین وزیر بکر و کادده او اصفهان ته دی دیر غل غریبیت و کا
 بلبلو جان بابی سره در ضلعو غنبلکیو کوانا نوز چه در ی زده قند سهرنگ او توخی او ترکی او
 خنی اکا خیل را غل قند بار ته او د شاه محمود سره ولا پل اصفهان ته پد بیگلو کبسی د پادشاه
 بابی هسی میراند و کا چه رستم دوران ی هیرکا بابو جان د میاچی صاحب شاگر
 مرید و او پد ۱۲۴۹ هجری ی پد شوی دشها او گلان بهند قصد نظم کره چه
 پستانه ی نقل کا پد مجلسو کبسی د کتاب مقصص العاشقین نویسی او بنده بند شوی
 ری پد دند کتاب کبسی د عشق تو صیف کا او هسی وایسی
 شوی عشق

عشق یو هسی تور یالی دی	چه پیر هر خای ی بری دی
د عشق اور هسی سوزان دی	چه سو خلی ی بهان دی
زیره بی عشق کله زیره دی	چه بی عشق زیره دمره دی

کله صلح گهپی جنگ	ندی عشق پدیوه رنگ
چردی نور بر شات غسل	پیتاندا کاندی متل
لش بی مغز یولاو دی	پر بی عشق سرکود دی
هم هر زره سزاوارندی	زیره بی عشق پکار نودی
کرمی پغوه داهل غلری	پر دشت و کانه نبری

دیاکانو عشق سزادی

امانت داد مولادی

کرد افصح دوران ریدی خان مېهنند ریدی خان زوی دی دغياث خان او
 د مسعود خان مېهنند لمسی دی پېر کله د مېهنند ی پناحد بالاسی عياث خان
 د حاجی میرخان عیلمین مکان پسران او ملگری واوریدی خان او س تکره سړی او
 و آشنایانو پېر او د مساز شاعر دی د پادشاه ظل الله پخ کبش عزت لری او د شوکت
 او عنت خاوندی پر آشنایانو مهربان دی او د کاتب الحروف مجلسی دی اشعار
 ی خوابه دی او د بلاغت علوم سی لوستی دی پر فقه او تفسیر او صرف و نحو کبش
 سی بند او پوره لوست لری پر طالبان ی حل و مشکلا تو ضعی کاریدی خان پر
 ۱۳۶۰ هـ اصفهان د ولایت د شاه محمود سن صحبتونه وکایا قنبره راعی
 دیو کتاب ی پشرح و حال او جنگ و د حاجی میرخان او شاه محمود و کبلی داکتاب

شلورزنه بښونه دی لومړی دی محمود نامه کله چې دی د پادشاه ظل الله پخې کښ
 ولوست زړه لاهه وکړه له پیلې کښې هېڅ اودیت پر وټ دی په سغه
 صله یې پیوسته ورځې پر یارانو او آشا یا نو تارکړه اوریدې خان غزل او شوی
 اور باغی پخپل دیوان کښې لری او محمود نامه یې هېڅ بڼه کتاب دی په اکثر بیتان
 یې پېچلو کښې لوی درگین خان گرځی دوش لودقه او د اصفهان دفتو ته وټولونه
 لټول کښې سته هېڅ وایې محمد کاتب الحروف په مالدریدی خان هېڅ دروازه است وکا
 په په دی کتاب کښې د محمود نامې شخړه دیره برخه ثبت کاندې ریدی خان هم ماته
 د کتاب یو باب را کا په درگین خان دوش لودقه ده او سغه مالدته وکښې وټولنه
 شوی نقل له محمود نامه شخړه دی

پد بیان دوش لودگرگین خان او مدح و صفات د حاجی میرخان علیین مکان

خوب روایت دگرگین خان دوش لود
 مخنی مکی د پاک سجان ته وند
 دگرگین ظلم بد احوال د بښتون
 دگرگین خان ظلم ستم دپاره
 جوړو ستم او خپل شعار ندر پرې دی

اوس به نو تاته حکایت کړم دښو
 په میرخان تلمی اصفهان ته وند
 پاچا ته عرض کړه قول اقوال د بښتون
 پاچا وویل زه شوی کولای دپاره
 کدی مغزول کړم قنداره پرې دی

گرگین خوگر دی گرگ ضو ظلم سکوی
 زه هم خالینیم چه بد حکم گرگین
 ندیه اسلام کی جان پابند گنیز
 بیریم زه چه فدای کی قهر بکاره
 میرخان و یلای حسین پاچا و گوره
 گرگ ایلد که پرمد سوشان
 مود لوطت نصرت چه کرو بنیامی
 داخلورم واردی راحم سلطان
 کد پاچا نیری داد خواهی و مظلوم
 جور چه دیریمی سلطنت سی بر باد

عربیه الملت یسقی مع الکفر ولا یسقی

کافر کولای سلطنت سی مدام
 مگر ظالم خوشی کرای سلطنت
 چاقه چه زده ی وی پمهر و دان
 سلطان داوره پینی غور و داینا

وینی توویند هم پیوند شیر
 ناسلمان دی ارمنی دی بدین
 نه نفرانی نه لایسی بیرنید
 دسلطنت پر ناکورسی تیار
 حال و حاکم اور عایا و گوره
 جور و ستم کاندی مجید گرگین خان
 صبر پر ظلم و ظالم ارمنی
 عرض و ظالم لدا مدکریم سلطان
 ظالم حاکم کا ظلم دیر بد محکوم
 دظلم قهر پینا بی بنیاد

مع انظلم

کد وری داد نوی جابر پر انام
 خاق رحیم دی ورکوی خدمت
 دندای عیال گنهی پر محکد انسان
 مکر ستم و خلق الله پمهر چا

دستمگا رو پای و رانی دی خراب
 د مظلوم آه د اسی کاری دی گوره
 لمبی به بلجی کا دظلم پکور
 بای ظالم چه رحم د کا پچان
 سلطان گوره پر خان رحم و کره
 پا پاتدهی دینا و کره میرخان
 گرگینی پرینه قندمار کی ظالم
 گرگی شانده کا چه کری غوار رعیت
 میرخان خولدی ولا به مجاز له چه کری

د ظلم اوری کا پخپله ترا ب
 چه اوری نخجی د ظالم لکوره
 توله بد کا ندی بنیوا پدی اور
 یظلم خوار کی ضل خان او بهان
 ضل کلی کور چه جور مدور انچه
 خو غوبی ندو اوریده له پچان
 نئی کر دفع لاس دده له عالم
 د کرک پشیر قیری یظلم و هشت
 رسول د خدای تد پر گری داد خواهی

داد خواهی د میرخان پي حضور د سيد الانس والجان

ولا هی د پشی پیشر کا فراید
 ستا پرامت راغی دظلم دوران
 پیستون خوستا پر نامه خان کری فدا
 و تر غوره دوی تد دظلم له لاس

رسول د خدای تد چه سو قوم بر باد
 واوره رسول ددی قوم فغان
 ای غیر اناسه واوره تدی ندا
 گرگین ملنجه دیستون و باس

تا پناهدی کلمه کوی پیتون
 زک و نهون مو و اسلام دپاره
 مد مو کړه هیر خیر الوری رسول
 او بنکی می خاشی پر درباریم و لای
 یو ولد نظر و کړه پر مو بډ پر سو و ب
 ست لطف و حسد دی شال پر جهان
 لدست نظر نوی خراب سو پیتون
 را غلم لایری ستا د بار ته نخی
 پر پر پیتون قوم نزل کار همت
 لاس و ظلم ی لکریوان فالند
 ست شریعت سی بیعت تنج و پیتون
 داعی دی سوال د لای د درتد سید
 و قوم حال کرم درتد عرف پادب
 بیلد تا طری پیتون خوا لکری
 و تر غوره زعفران نام و ناموس لای د

نه بسی بیو کله تا ندر استون
 ستا در باب ستا و سلام دپاره
 خیر کومین نور الهیدی رسول
 قوم سو پاد و در ظلم قبوله لای
 و ظالمانو ته تر قو بد یو پر
 بر خراب زی دی ستا چمهوران
 پاد و در ظلم تور کباب سو پیتون
 ته می شفیع سد خدای غفار تد نبی
 کبری ی خوندی پنجن مر همت
 و یح سی و ظلم د گند و خیر و د نای
 و رک سی بیل دا و کم سی رخ و پیتون
 محتاج د تش و لبر نظر ته سید
 تدی باد و رک کل عجم ادرب
 تدی ملهم و خور و وز و پیر
 کبره بی نامو سو ظالمانو بر باد

سر ندر اچو رتد ز موب حال و گورد	د ظالم ظلم بد احوال و گورد
ندی تا شرم و یاستد نبی	ند شرم کا ندی له عیسی ارمین

عرض من د حال و تا و تا ند پیشوا
بلجوک منستد خوا لگر بد نیا

چو میرخان هم عرضا حال ظلم	خوب لیدل د حاجی میرخان پیدیند طبعه کسبی اوزیری د نجات لظلم
میرخان پنجوب ولید صلیت اکبر	سغذ شید مات سوتوره دال د ظلم
وی ای پسین بدیری نور شغم مکه	چو ورسره حضرت فاروق و عمر
ولا پند قوم نه د ایزی کره زر	قوم د خلاص سوکرت ماتم مکه
بیتون بد خدایا د ظالم آزاد	چو د ظالم سوکم نقصان اوضار
خدای بد اقوم کا پر هم ودان	ند بسی ننگد اوزا موسی بر باد
تلج د خدای بد پندگی کوی لوی	نوم بدی ویند مجا بد پر بهمان
خلع د خدای بوی جاری پا خوا	خول بی نکا مرید پتیده و رخوا
خوی طره وی د اسلام بد بگری	ورکوی دوی بد پیدی لاره کی اه
	ند بسی ورک نوم دوی قوم لندی

زیری اوریدل دیرخان اوفتوا اختل له علما و

خوشن سود بنو پد پشمال کلام مصفی قاغی اوهم پیشوا دحرم فترا ی وغربنده لدوی میرخان بسی تحریر سی اشای وکره پد تیر پد وی دی له اسلام سوا قوم ی ولیدی ی ظلم پامال تنگه دقوم کا پد تنگه خوئی و دوی سی ووی دحرم ماجرا قوم ی کا دخان دبنو پطلب وی کتله پد افغان شکلی خان ی کا گری دغجوارانو دقوم منافقین ی کر ل بقوم سربند	ازیری پد واورید میرمیس خان پناک بیای پد کر ل علما دحرم حال ی دظلم دگرگین کا بیان قول علما ددین فترا ی وکره پد ظالم دظلم رفع روا حاجی میرخان راغی وطن تدبیر کال پد تدبیر کنبوت پد ناموس و ساقی مشران ی ولیدل دقوم لیسلا دعا ادعوب اوهم فتواد عرب گرگین خبر سو پد میرخان شکلی ظلم ی دیر کا پد خوارانو دقوم مشران ی زراوتل پد صبر و پد بند
---	---

مصلحت دیرخان او قرآن کول د قوم او بیا وشل د گرگین خان

پښانه قول سول پنا موس او پدېت

له جوړو ظلمه د ظالم لارمنی

بل بادرخان و د بادرو لمسی

یوسف را تډول کړل د سیوری پوځ

گلخان بابې و بل و نو بهیچ خان

کای خو انا نو د لښکره کومک

تول سره یو سول په کری مرگین خان

پښتو جو پرگره جیانو نا ورین

قوم کا خلاص نظم جو رغفار

قوم ی لول کا ورستی کر نصیحت

خالق دی نکا پښتون قوم برباد

بنایي پر د ساتو خانون له شر

حاجی میرخان و کا تدبیر مصلحت

تو لو قرآن و کا چه خان کا خوندي

سیدال ناصر او بابو جان و بابی

میاجی هم راغی د میرخان پکومک

عزیز نوری د دلا رام پهلوان

راغی لغزو و الکو د جلدک

بل جیحی خان بل ی زوی محمد خان

یونس کا که و کایر غل په گرگین

گرگین ی مر کا قول کرې سوکستار

قدیم دینو حاجی میریهمت

په ظالم و مر اوسې نومېد سو آزاد

پا چا ظالم دی خو بهی تو کا لښکر

صفا نهان دك و له لنگر و د شفا ه	سبا بد راسی پز رگونو سپاه
نه بد پښتون پر پړېدی پر مخ و جهان	ورک بکا نوم تنگه نېان د افغان
د ښمن قوی دی راسی کی اتفاق	خان مو چپتو کی لیری کاندی اتفاق
پغذ بار کښی راته لکل خانان	له قوله د قوم اختیار دار مشران
هر قوم ور کړله خو انان تورایلی	قول و غښتلی تنگیانی جنگیالی
شل زړه به سول پمچ د کی د ښار	گرده ولا پ و د میرخان پگفتار
میرخان انصاف کا د پښېر پیری شتر	قوم ی و نه لکه زوی او کشر
په داسی کار و کا حاجی گرندی	د پښتو ناموسی و کا فو ندی
کال دیو سل نو نس اوزر پشمار	خلاص سول ظلم د گرگین قندار
دلهم پای دی سی و ران عالم	زدی لظلم خو و دان عالم
دلهم اور په بل سی سوخی جهان	پکښی کباب سی ستمگر قالمات

ناله لم جفا کوی پر خان ند پد بل
وین هر خو ک سزا و خیل بد عمل

ذکر د عالم کامل ملا محمد عادل بریخت
 او ستور سړی دی خلقت د سبزلار بنودند کا پد سبزلار کښ اوسی او
 طبا نوتد درس کا دده پلار ملا محمد فاضل هم بنده ملا و پد روضه ربانی کتاب
 ی کښلی د ملا محمد عادل هم یو کتاب نظم کړی دی چه محاسن الصلوة ی نوم دی
 او د لحاظ مسایل او ثوابونداو تارکینو عذابوندی پکښ کښلی دی دایو حشو
 بیونډ له هغه کتاب دلته را نقل کوم چه یادگار وی

بیت

چه فرض کښی کېا لاندی	هغه خلق عاصیان دی
دوی بی شکد کا فراندی	چه فرض نکاندی نقد
که طعام خوری حیواناندی	پروای کړم زده ی نوی
چه فرض نکا ته کساندی	علم فرض پر بر سړی دی
پدوزخ کی فاسقان دی	چه پد نقد یو طبع نقا کا
له هغو چه فاجراندی	خدا پناه امان خواهم

له هغو سره می گډ کا

چه شاهد ایما نداراندی

ذکر د شاعر شاطر محمد طاهر جریانی و محمد علی جریانی نوی دی
 پتقدیر د کانداری کا د بنکا پور سوداگری لری، او هلندی نوی خوش طبع خوان دی
 طبعی سزل تدایل ده او کله کله بند اشعار هم وایی اچلو کلو پیمتنگ کنی
 د پلاره سرد او سید لی او هلندی له املو علما و فخری دوست و کا او علوم دینی
 ی زده کرل دکاتب الحروف سر آشنای لری دکانی فامند لزعالا نو مجلس
 وی دیار لوزره خوش طبعی او طرافت کا هسی وایی کاتب الحروف محمد هوتک چ
 یوه ورخی یو یار دکاندار غنی چ نوم دی دی محمد عرفان پتقوم لون گا ندی
 پتقدیر د طبع لطیف لری عرا لوزره آشنای کا او پخپله هم اشعار انا کا محمد عرفان
 د محمد طاهر پره طرافت کا او لطیف نکات یو بل تدسرن وایی محمد عرویل سر کا
 د محمد طاهر سر پیمتنگ او دینا یم خویش اثر د مجلس تلید لکزی او د القیبه
 مؤثر مصداق بنکا رو کیزی پد سبیل و سزلی و اقلعه چ مجلس کنی و دیله

قطعه

وایی واپر محبت کا ندی	یوله بلد ویرا ش
پخلو دی صاحب سوم	تا صحبت نکر مه ضرر

محمد طاهر چ طبع طرافت پسند لری او هسی نکات بند ادا کا هسی قطعه جریانی کا

قطعه دو اید

صحبت دیر از کارگاه گوره منکر نشی دایر

تد مخد بغدشی دی اوس انسان سولی بشر

محمد خان لطافت له محمد طاهر پو بختد و کاچه ستانوسم طاهر دی تو مطهرندی

بیت

محمد طاهر سی بیت دو اید

زه و خان و تد طاهریم خود تاند مطهر

ذکر عاشق پاکباز و انای راز ملا محمد ایاز یغازی د دنیا ناک دی او پنه

او درج کنبی ریاضت کا او پطرقت کنبی میدی د میان عبدالحکیم قدس سره

الغریز که شه هم یا صل د قند بار د بنا رسا کن دی مگر پیمیا شتو درک دی لکوره

او سیاحت کا او پخصور د بزرگانو حاضرین دی او پگو بنو کنبی پچا دت بخت

وی نقد کاچه ملا محمد ایاز پد شپو شپو وینس وی او پردنستو او غرو گرنه

ذکر کا دی او دخیل پیر دستگیر پر مخ راسی ژپا کا ادی وینا کاچه تابه

د مظاہر د جمال او کمال نلرم لکه نه تهنتم ملا محمد ایاز بنده آواز لری او کا

کله پخیل اشعار یغنا سره لولی خلق ژپا وی او دیوان د اشعار وی

د یرستین دی او نکات عارفانه پکینشد سی روایت کاچه ملا محمد ایاز که

پیغمبر و کین گزیده ای او دغو و هستی او خوشخوار حیوانات ده تد ضرر ز سوی ملا
 عبدالحکیم چه دده شاکر ددی هسی وایی چه شومیا شتی می استاد نرائی کورتد
 اوزه دده پتلا بن گزیدیم پیغمبر و کین یو خای می ولیدل دشر بنانولو مگلد چه گزی
 او یو دبله سنگولی سردا چوی ماخان پت کا او پیغمبر کینی پنهان سوم چه شربان
 و لاری همد خای تد ور غلم او هلتدی محمد ایاز و موند چه پدرا مذهب بیده و
 او پیغمبر و هستی حیوانات تو بیخ هزاره و در سولی بلکه وینس سوی هم ند و ما چه لخب
 وینس کا او واقعه می مرتد بیان کا ده دوین همد به چه دزدای پجبت و دان وی
 د حیوانات تو بیخ بنونه و رانیزی د حقیقی انسانیت مرتد هسی هسکده چه دیوانیت
 لاس هلتد نرسی او لک نفس اماره چه د تقیس مطمئذ ثقتی اد فای کین ی
 بخشی هم د حیوانیت پد در باب کینی لاهو مخلوقات د انسانیت سره جگره منی
 کرای او لک پرتدی ثبنتی ملا محمد ایاز د شعر غنچه دیوان لری او دیر بند عارفان
 اشعار ی کینی جمع کرمی وی چه زهی دغدیه شو رباعی پد بیان د عارفانده نکاتو
 رانقل کا ندیم

رباعی

دغه بند ده پد دنیا د انسان بر خند	دغه بند ده پد لری د عرفان بر خند
دوری پد شروند کین د تاثیر هیوا بر خند	دخند زده چه ندی همد عارفان دی

ولد

راسد ثلثی د دنیا خون آباد پر صحرا بهی بی کوزه اوره بناد	محبت د آب و خاک دی بی بنیاد که در زپ سپین وی د خدای محبت
--	---

ولد

مکره چا باندی تیرند پیچفا د خدای کور و گنیز ز پیرو صفا	زردند خوش کرد د اینکی در شبا د خدای کور مورانه پد ستمو
---	---

ولد

سغه شوک د خدای دینی لایق ندی شوک چه خان ی نگا بیرض صادق ندی	چه د خان پیغم احمد وی عاشق ندی یا بد خان یا بد جهان کا پرستند
--	--

ذکر د لوی واعظ ملا محمد حافظ باری
 چه یقینا به کشته خواکینی اوسی او علوم مرو بهی دوستی دی فقد کینی استاد
 او بیجام گان کین و بهی پرخ واعظ کا نویو اعظا مشهور سوی دی کله کله
 پی خطبه کینی چند اشعار هم وای چه نول نصیحت دی یو کتاب ی کنبلی دی چه نول
 ی دی تحفه واعظ او پدی کتابی د تقوا اوز حد و عطفه کنبلی او خلقه
 ی امر به معروف اوشی منکر کری دی محمد حافظ واعظ پرشتیا ویو مشهور دی او

د پادشاه اولو یا نوبت کسب هم دندای امر بنکاره وایی او پیاپروا نکوی
 پطراقت کسب دیان نوزخ صاحب مریدی او تدریس کا د اولکامو فقه پتقد بارش
 لاهان و علوم ی له مجلس مفتی مونی او په حلقه دنده دسی ی صاحبزوی دا و غطفه
 بدله ماراواښته او نقل می کړه له تحفه و اعلا تحفه چه مسلمانان ی ولوی

بدله و غطفه

کدی زړه عزاهې د بخت گلون
 وطن موبل دی آخر مو پر شت
 د لمره او کی پامان خانون
 چه کړی حرام سفد باطن کی ددی
 په لویه درج بی وی تو خوشون
 شاوږب کوه صبور پکار سه
 چه بی تو بنی نی پیداسو دون
 خدای بد و تاته په عفتب و گوری
 بی جای میده بی پروا پلون

کم بخت مکړه پر دنیا و دنگون
 کم بخت موز یو ملیماند پر دنیا
 هم بد بخت بدسی را معلوم یعقبا
 کم بخت مکړه حرام چه بدوی
 اعمال ی له لوله یعقبا کی رودی
 کم بخت مکړه حرام قرار سه
 دوشبند دین و په پدی کار بار سه
 کم بخت خج د حرام پر لوری
 کد کد زړه غواړی بنایت بنی لوری

ذکر دلفزالدین خان اندر دلفزالدین خان و محمد زمان خان زوی دی چه
 پیرمانه کنی دپادشاه مجا و شاه حسین له غزنی راغی او یقیند کار ساکن سو
 پتختضا د طبع صافی چندیست د صدر دوران بهیا در خان و رسید او پسلک
 و ملار زمانو دپادشاه بطل الله منسلک سو تخلص چه شجاعت او بهادری ی
 بطینت کنی وه نو پد لر و رتوی دپادشاه او بهیا در خان عایشان لخوا اعزت
 و نمود او مستقیم بلعانو سره آشنا سو دلفزالدین خان اندر پسر د اشعار وایی
 اوز موب د زمانی لخوا زمانو نو شوی گمانه سی دیوان د اشعار و لری او دلفز تخلص کا
 الحق چه دلفز پیرم ادب بم دلفز خواند دی او دیارانو او موزانو د پهنج
 کنن مقبول پدی کتاب دده یود بدله پیاد کار کا بم چه فرزند دده ییاد
 خانی نه وی

بدله دلفزالدین خان

که وی پد پند خوله جود غدی لغتار دینا چه در بنگاره خصله زیبا مخ دیر باکی نا بلخ لغز وری پند غدا میدوار دینا چه در پیننی دی خوارید ویر غون دی	دخوا عاشق ژر اهرام وی د اشتهکار دینا دخوا عاشق مدعا داده که ژر باکی نا پهنج وصال کنی خوشحال و محبوب باکی نا دوی جینو پند خدایا بل کره اورون دی
--	---

زیر آرام پد در سته شپه کاندی خوبون
 دوی منو پر زریه ربانی داغون دی
 فترا کا او پد نامو پفریادون دی
 عاشقا فوزی مات کانغین پنا
 پد وصال پامید هر عاشق اوسین پنا
 دینا وصال عین لوی اختر دیا
 دلیتون اوردی چه پدوی ستر دیا

پر هیانوفره شپه دغم ناتاردینا
 چه پد ارمان دنا پسته زیبا محزون دی
 هر چه عاشق سی دهنو کله قرار دینا
 هر چه شیشه باندی پتری کله جوی پنا
 کدی داندی عاشق هر ساعت بیمار دینا
 یونو نور لضرله چلر بخته مرد دینا
 بسج نخو پیری دلیتون کاری پاردینا

دکتر برگزیده احمد ملا نور محمد غلجی مشهور دی پد غلجی او پد غلجو کنبی تونی دی
 دلا یار محمد زوی دی اوس پد پیچوای کنبی اوسی علوم شرعی دی ویلی دی
 و قد ریس کا پد عمر دیر یوخ سری دی ایتا کلبی او دقند لاری کنبی پنجه کاله
 د فاندان عالیشان د حاجی میر زمان دارقینو او کربو بخو نواستا دو او بخو خدرا
 ته د سرا پرده عصمتی درس کا ملا نور محمد اشعار هم لری یو کتاب کی کنبی دی
 پنا مه نافع مسلمین او پدی کتابی احکام شرعیه بیان کری دی د کتاب
 کی کنبی دی پنا مه دپادشاه بهجت شاه حسین اوله معتبر و کتاب بود نقد اد اخلاق
 کی اخیستند کمدی دی ملا نور محمد اوس پد پیچوای کنبی تدریس کا تلمود شریف

او بخاری شریف او هدایا و کتوز او طریقه محمدید او نوزم و جد کتب به تدریس نوی
 و انظم دده دی به نصیحت کبئی مخمس

نظم د نصیحت

تد مومن ژوندی پندین سی زما یاره | | تد ژل فریاد کوه به خو کو کاره
 استغفار تو به کوه د خان و یاره | | تد هم خان ساندپناه غوړ نار

بیداری کړه په سهار کبئی زما دلداره

زه دنا تدیو ویی کړم زما ووره | | په سهار بیداری کړه آخرو کوره
 ابد تد می پچا نکبئی یا په اوره | | په ستا حال به په تر رنگی له کوره

بیداری کړه په سهار کبئی زما دلداره

په هر وقت له سلمان دلداری کړه | | په درمید شپه کبئی دیره بیداری کړه
 هم پر خپل صورت و زاړه هم زاری کړه | | د اخیل خان لکه جاب تر ی بزاری کړه

بیداری کړه په سهار کبئی زما دلداره

تد دروغ الابلا مکه دنیا کبئی | | د اوزیان دی زما جان پتقا کبئی
 ستا دیر سودی در تروایم شپه کبئی | | لکاهه خلاصی دیر دی په عا کبئی

بیداری کړه په سهار کبئی زما دلداره

تد د خدای حکم مدغم و غاړه | | نیک اخلاق کړه تد طلب او بند خوی واره

تقرع کرده خیل صورت کرده و چه نامه | | | | |
تدله خفته ی جو رسوی تن دیجا به
بیداری کرده پسها رکنی ز ما دلداره

نه امید کرده در محبت تدنجا جان | | | | |
در محبت دروازه خلاصه ده جانان
هر سه بار محبت ناز سی لاسان | | | | |
مغفرت پسها رنورده لدرهان
بیداری کرده پسها رکنی ز ما دلداره

ذکر د شاعر طرب حافظ عبداللطیف اشکزی و شاعر پر جمع کی دوغلا سرمدی
او بیخرافت کی هم پا صل دوستان دی پلاری غلام محمد نو میدی قند بار تد رانی به
ما شور کین اوسیدی عبداللطیف لکوی بیخراستی بیخلم شروع و کرده قرآن شریف ی
حفظ کا اوشده چه طبع لطیف ی در لوده نوی دیر خوانده اشعار و دیل پیش کی طبع
طرافت تد مایده خبر بیا هم سی قصی اوشکایتو در قلم کا چه اورید و نکی عبرت ضعی کا
و پند و نصیحت دی بیخرافت کی مفید و رموند کا اوسر کله مجلس د اشایا نو بیخرافت
د د سرور دی کاتب المحروف کله کله دی دینی ادا شاعری اودی اوسر و شلویتو
کالودی اوسر دی چه عمری پووخ دی خود خوانی مترکا اومجلیان ی
چه صحبت نشاط بیا عمری بیجا لوبکین اشعار ارتجال لولی اوقصی کا فیه
کاتب المحروف د خدیوه قصه دده پیدی نقرانده کین نقل کا چه کتاب لدر طرافت
هم خالی نوی

قصه دسوی اوداوش

غروب دینی یارا اوداوش اوسوی قصه سوه

یوسوی دوش اشنا سو

یاری بی کوله یوله بلی یاراند سوه

اوش وویل چه سوی

بی تاجی بادی نشسته اودوخ می پابند سوه

قول عمری صحبت کا

شیدی بلیتون نکایرله بلی مرکد سوه

سوی وداوش پکورکی

قصه بی شروع کره برسه هار تو بد نمده سوه

سوی تل سلید اوش و

خیلوی سوه سی تیگله چه بری پذیرمده سوه

اوش هم عزت دسوی کا

دیارد زینه دیاره بد مقبولد ندلمده سوه

یو دوخ سوی یلستیا کره

خیلوانی را خبر کرله دسوی قول سلید سوه

خوارا یز خورده سوه

بچه یی هراسو

خوارا خورده قصه سوه

ای زما یار نیکوئی

خوارا خورده قصه سوه

دسوی سری الفت کا

خوارا خورده قصه سوه

ژوندون یی پرورکی

خوارا خورده قصه سوه

دوستی کی دیر سپوش

خوارا خورده قصه سوه

ساتنی دابروی کا

خوارا خورده قصه سوه

داوش دیاری داکم

خوارا خورده قصه سوه

ادبش را عینی دسوی کورتد

داتنگ پد هسی شان و پچی مذخای یوده گونده سوه

راویری خوارده وه

داتولد پیری راویرلد ادبش یوده گولده سوه

ادبش وبری ولای کورتد

سویا نومی خای مذدلودی تولد شرمند سوه

سویا نوجیت کا

ول ساود ادبش تقدی چه دوستی سره توده سوه

چه سوی اشتاد ادبش سی

دادبش دپاره بنایی چه پیدا یوماقده سوه

هر شوک چه یارانی کا

هر چالده مناسبه اشایی او طریقه سوه

چه شوک مناسبه کار کا

لد چنل قخره سمه دهر چاپنده را ادب دکوه

○ ○ ○

یوغاری ولید پورتد

خوارخوبه قد سوه

یوشده لبر وانبده

خوارخوبه قد سوه

ختلای سنو پورتد

خوارخوبه قد سوه

باسوی حلاوت کا

خوارخوبه قد سوه

باید چه لبر چه پهنی

خوارخوبه قد سوه

چه پیل کا پیلانی کا

خوارخوبه قد سوه

عبرت لدی گفتار کا

خوارخوبه قد سوه

و کرد در ستم دوران نیشادر عالمی تبار ز بده از زمان سیدالخان ناصر
 محمد هوتک له الف خان ناصر روایت کا چه سیدالخان دابدال خان زوی او
 باری زوی ناصر دی چه پلاری او سیدی چه دیله کنس چه دواز یخو اسپر یوئی
 دی هغه وخت چه سلطان ملخی توخی استقلال و موند اوله غزنی تر حله ک
 ی حکومت کا نو باری زوی دابدال خان سره را غل اعلی او په اتوری حکومت و کا
 ابدالحان د عادل خان توخی سره په هغه وقت له بیگر بگی سره دقته بار چه د
 صفوی پادشاه محمدا و جنگند و کرل اوندی پرینو چه پر کلات حکومت و کا
 سیدالخان چه دیگالی پلار زوی و سپیوات او شجاعت زنده دروزگار سو
 او هغه وقت چه حاجی میرخان علیین ملکان پخته مار کنس گرین خان بیگر بگی
 و وازه سیدالخان ناصر د پستو د بکر و سپه سالار و او د نوسلی و علوم
 مروه بلکه فقط تغییر وضاحت حرف و نحو او فارسی کتب چه د میر و میس خان پرتو
 کلکی د صفوی بکر د قندهار د خلعه انتقام تر را غل فر سیدالخان ناصر
 و حاجی میرخان محمدا د پستو سپه سالار و او خود واره ی د صفوی بکر چه تر حله
 شیر و ورتل پدی لوتو جنگو سیدالخان غالب او فاتح و او په دلار و او شجاعت ی

نہرت و کا پھ حاجی میرخان علیین مکان وفات سولہ سید النہان عالیشان
 و شاہ محمود سید سالار سوا پراصفہان ی یرغل و گا دھو یا نو پچنگو نیرتو
 میدان غالب او فاتح سرخوی اصفہان فتح کا او دہنمان ی مقہور دی
 نقل کا پھ سیدالخان ناصر پھ سجدہ وقت پھ پھ جنگو ی گرفتاری بندہ
 اولہ صیصہ بھری فراغ و اشکاری دلیل او د عشق سندھای کبلی اوس
 پھ پھ ہما تو د امور پھ اصفہان کفن بخت دی د شعر و یلو فرصت ی نند
 او درجی ی تیر پری پھ ہسی جنگو پھ رستم ہم لہنی دار کا د سیدالخان
 لہ اشعار و تجھ دغہ بدلہ پھز اند کفن کا بھم پھ د کتاب ددہ لہ ذکر خالی
 نوی او ددی خان عالیشان بذکر مرین وی
 بدلہ د سیدالخان عالی مکان

یار مالہ ہی گرانسو + راتید تر تہ لہ ہما نسو

نورندہ نیم پسترو + بہمان قول راتہ جانان سو

وی زلفی داوب دی کری پرمخ د راضیری کری

سری اشرفی د پھ تندی بانہی پری کری + گری پباغ کبھی پٹو نو کبھی نخری کری

پھ اور دوسو ہم یارہ راتہ اور تانہ ہوتا نسو

مین پر اشنای ماک شنید و رخ بد کرایانی ها
 ششوی دوستمگاه خوشحال زبون بزنجی کا + لندی لری دور ریخو دبانو غش کایان ها
 پرمباری گوره طوطه دوبرد تیر بنان سو
 مین پر لویو غرو می سرتور پد نیمو شیو می
 ووزی لرو وطن وطن پرین دی پر چو لونی + فریاد و ناری و کاپناورین پد غلبو می
 وصال کی نصیب نسو گوره زرد وک پد ارمان سو
 ناری و هم عالم دشتی تر صبحد م
 ناتوان و بلیتون سیم یو گرد نلرم دم + بیتامی نفس فیزی را و زما زرد بند
 نظر پر ما غریب کرده پیر تا خون می تا پچا نسو
 شبنم پر گلو شکاری زما اسکی داری داری
 خواب می تا لغم زما پد مخکی لاری لاری + تمام شپه لم تیره پیرا پاری ناری
 سکاره سوه چه محنون سیم لیو توب می او سبیا نسو
 بوستان بھی زیادی رنگین پد او بکوز مادی
 دزد پر بار ملکوت دی چه بلبل پچا شادی + پیمینی زرد و شادی و شادی چلداد
 نسو بلیتون سیم زده سیدال امیر بیا نسو

درمیدخراند پد بیان د بنحو پد شعرون ی ویلی دی

ذکر د عصمت پناه نازو توغنی بسی نقل کا پد نازو د سلطان ملنج توغنی لورو
 چه توغنی پد سلسله جوی بهند کای تر نزدی و چه تازی نو میبی سلطان ملنج
 پد بهند وقت د غرضی تر جلک د اقوامو مشرد او پد استقلال ی حکومت کامراض
 د ساری ی ندر لود او نازو پد کوچنی والی له میزنود پیتنوا و سپین بدیر و علماء و شجره
 د کا او میره مخی اریزده چه ناریندی میرانی او شجاعت او سخاوت تدریران و
 روایت دی له تقدراو یانو چه سلطان ملنج و سور غره تدر نزدی پچنگ کهن و مر
 اد صاحبی عادل چه د نازو دور و د پلار پانقمام بنک تدر دلاب کلا او کوری نازو
 تدر پرینو او سپهه وقت نازو تدر پملا کره او د جنگ لیونو انا نوز سره ی
 کوراد کلا له تاراک د د بنمانو و ساتل ماته ضیل پدر حکایت کا چه نازو
 پد میلمیتا او غربیانو مسافرانو چه پالند معروفه ده او هر وقت چه پد ژمی به د
 مسافرانو قافلی راغلی د نازو پد کلا ی ایدول پد سو سو و میلمانه بهی روز ل
 اودوی تری دودوی در کوله پنا چه به کالی ندر لود لباسی در کا ده
 اود سخاوت نوزم ی له خیر تر کو ساند خپور سونازو پجباله د بنالم خان

هرتک وه په دکره خان و او د هسوتکو بنالم ضیل په بن ورخ پادشاهی د قنار او
 اصغهان ددوی ده لدی شجره طیبه شجره دی او نازو خور زامن درلود په مشرک
 حاجی میرخان او نورعبه الغریزخان او یحیی خان او عبدالقادر خان دی
 سی روایت کا محمد کاتب الحرمه لختیله پلاره په نازو اما عابده حانم نبی وه او خپلو
 زامنو ته یې یتون عمر په اوداسه شیدای ورکړنی او په علیین مکان حاجی میرخان
 توله سوزوبی ولید په شینج بیتنی رحمه الله علیه ورته وایي د ازوی بند تر بیت
 که په لوی سی لوی کارون بد کا او زیارت د بیت الله بجان مشرف کا اوله سل
 بهی پیدا سی پادشاهان په دین بر دین کا فو حاجی میرخان په وزیر پدی موری
 پدیانت او عبادت سره لوی کا او د دین فرایض یې لټول پر اوسم کال ور در منو ول
 او هر کله بهی ده ته لصفحت کا په زوید د شینج بیتنی نیکه ته س الله سره لټول ستا پنچ
 کس دی لوی لمارون نو په لوی شتی دضای عبادت او د خلق خدمت کړه ته
 ضای پیدا کړی دی دی دپاره په لوی کارون تر سره کړی او خلق الله پخښت
 ستا آرام وکا روایت دی په حاجی میرخان علیین مکان بد بروقت ویل چه
 زما نور ماته دطوبیو کارو دکولو وصیت وکا زه بابد هسی کارون وکړم چه په
 الله العزیز ی خوش دطالما نوله اللهم دشوره نوی مسجد دشرکه وکړه او دوی

ضای داسعد کار و چه ماته مورسپارلی و او وصیت ی کردی و دافوت و عبادو
 او بنده جان و خدمت و چه ماته سره کا زما پلارسی و ویل چند ناز و انا علاوه پر سخاوت
 او شجاعت او عبادت بسی ارتقید و دچند دضای قتالی فتح پینا جات ی دیر
 اشعار ویل ادیو دیوان ی درلود چه دونه زره بنیو نیکینی ده او بنده ی بندگات
 ادا کردی او داسی ویلی و چه ناریندی هم فسی ویلای او دغدر باغی چه دنازه
 (ناده ماله خیلد پلار او دید لی وه الحق چه بنده رباعی ده

رباعی

سحر گدوه دنگس لیمه لاند مافیل شه دی کبلی گدولی ژاری	خاقلی خاقلی ی لستر گه شجده ده ویل ژوندی دی یوه نو ده خنده
--	--

رحمة الله على الماضين كلهم الى يوم الدين

گر در شهر عشت حلیمه حافظار حلیمه در خان علین مکان خوشحالان
 فتح گدوه چه د عبد القادر خان فتح سکه خور کیده زما پلارسی روایت کا
 چه زه بنو ته و لاریم پهنه وقت داپننه ژوندی ده او دخیل پلار په ژوندی
 روجه علوم و دستل او بیا دشیخ سعدی لاهوری رحمة الله علیه مریده سوه او
 بنیل پلار په عبد القادر خان په لاس ی بیعت وکا چه بنده هم دشیخ دوران

خلیفه

خلیفه و روایت کا چه حلیمه بی بی فاضله او عارفه بنحو ده او په سرا پرده
 دعصمت ناسته ده میره ی نذی کړی او د خالق عبادت کا او د پخل دروړ عبدالقادر
 خان پکور کښی لور و بنحو ته د تزل کا او قرآن عظیم ی هم پیا دی زما پلار وویل
 چه حلیمه بی بی په پښتو بند اشعار هم وایی او پخپل عصر سر ادا قرآن ده
 او موزونان د پښتو ی اشعار خو بنوی د لغت او طریقت کتبی ټول
 لوستلی دی او هسی وایی چه مشکلات د شعی شریف او مکتوبات د حضرت
 امام ربانی قدس سره حل کوی د حلیمه په اشعارو کښی مجازی عشق بزرگوار
 بلکه ټول شعر وندی د حقیقت پر لار دی او د محبوب حقیقی صفت کا د غن
 یوه بدله دی زما پلار ماته وویل په پنځر انده کښی دا خلوم رحمه الله علیه

غزل

پوهیږم چه ممتاز که نور جهان شوم ثنا خواند پنځو رنگه در جهان شوم مریلنده تر محمود غزنوی سلطان شوم د جمال په مندا روی شادمان شوم	د انشای بغیر فریبند هسی شان شوم چه ی کومه ستا پخپله سر فرار شوم په مجازی دایا ز دلا پی لږ پند هر چا و ته په گهرم وایه دی دی
---	--

غیر فروعی نثر و نثر را بجز شو | | پر خلیل و پیر سعد و باندی یکسان شوم

حلیمی دغا ز مکر زیات لحد شو

چه دی بیل بیارده نکاپه گمان شوم

ذکر د عارفه کالمه بی بی نیکنجه ده اعصمت پناه او عارفه د الله د شیخ

د الله داد لور و ده پقوم محوزی چه پدا شنغر کبلی کورنی او پلار نیلکه د من ز یو

مرشدان و ده هسی و ایسی کاتب الحروف محمد چه ز ما پلار روایت کا چه شیخ

امام المومنین خلیل غور یا خلیل پخپل کتاب او لیای افغان هسی کبلی دی چه

شیخ الله داد لوی دلی و اولوری نیکنجه چه پ تحقیق هم نیکنجه عارفه بنجه

و ده علوم دینی و اولو متل او پریاضت او عبادت د خدای عز و جلا چه

۹۵۱ هجری پد حباله د نکاپه شرعی د شیخ قدم قدس الله سره را غله

چه د خواجه محمد زاهد خلیل متنی زی زوی و او عارف د خدای و چه

۹۵۶ هجری له بطن غوث الزمان قطب دوران شیخ میان قاسم افغان پد بدنی

نس پد اسوا و د شیخ بمعرفت د خدای شریعت و کا چه پد هند او پستونخوا

شهور سو نقل کا چه شیخ امام المومنین هم ددی عرفان اولاد دی او دی

کتاب او لیای افغان هسی کابلی چه بی بی نیکنجه چه د خدای عارفه او را بعد

د زماڅی ده یو کتاب ی کبلی دی چه نوم ی دی ارشاد الفقرا او په دی کتاب
 ی سی لضمه نه لیشرویلی دی چه فقر او عباد الله ته مفید دی دا کتاب
 په ۹۶۹ هجری تمام سوی دی او زما پلاری نسخه لیدی وه په دېشو کبلی
 بهغه وقت چه دی تملی و پسر د بهغه کهای دغه شعرونه له بهغه کتاب ز ما له
 دیلار پیاده وه په مادلته حنی نقل کړل چه کتاب می پد کړد عارفه دوران
 رنگین ویا

مثنوی په لضمه کبلی

نظاره پر باطن سپین	پزیره بنا دشی ای مومن
پزیره تیگ شده یقین	نظاره زید پا نظر صکره
خودنمای شده خود بین	شکر صبر پر هر حال کره
که خبر شی له سمجین	شبه و روح بد پرده ای
دې نماز او دې دین	سمجین کهای د خودنمای
یا الله العالین	له بهغه کهای امان را کی

بل لضمه و لهما ایضا

نوری نوری وینا پر پرده	دندای حق ته غایه کبلیه ده
------------------------	---------------------------

پا خلاص کی خنی لیبرده	دینا پاته له هر چاده
سرد یار پر رضا کنسیرده	فخوت لری پیا نکی
زړه پند کر دیار بلیزده	حاجان لید خویله تر غوره
اوس لیری خنی ریزده	کل دنیا بد و شنډ شی
که داوینی که دیبرده	لوتل غواری مسجون
دلغا پر لوری پسی برده	دینا ترک به که پوه یی

ولها ايضا "رحمها الله"

پنځمنت ی هو سیزده	پطلبی و در ییزده
و نیکی ته ولا ریزده	لجمله بدو نفرت کره
بدی مکره و پو پییزده	پد نیکی کنی اخلاص کره
د باران پدود و ریزده	پر گناه لده اړه سترگو
لگناه را تیریزده	چه یارب العالمین
پزار یو ته ژر ییزده	خدای برحم تیا و کا
له غضب و ویریزده	بی پروا و خدا تیه مشد
پطلبی و بنوریزده	بر غد فعل چه ی حق دی

ذکر دیر منی و حسب او نسب بی بی زینب اطال الله بقا نرها
 بی بی زینب و حاجی میرخان علیین مکان لوروه پیرله کورپنیوالی ی
 پبحرم کی دعصمت او عفت لوست و کاپیلده بنده چه قرآن کریم ی
 ولوست دالحکام اسلامی اوفقه کتا بوندی هم ولوستل اودفاری
 مشهور کتب ی ضبط کرل استا دعلوموی ملا نور محمد غلج دی چه دیر
 عمری مخدراتو تد درصم درس لوستی دی هسی روایت کاپیر بی بی زینب
 دیره بوینیاره او پیهمها تو دامور و عالمه بنجده ده او دپادشا حججه
 شاه حسین پامرو کی تد بیرکا او برکله پرای صاحب مشکلات دامور و حل کا
 او پادشاه دزمان ی پیچرو عمل کا ادفایح ی ادوری دادر شهر اردصدت عصفه
 سبب بند شردن هم ولایی او دموز و نانو او شاعرانو قدر کا دو اوین د
 مشرا برکله لولی اومضامین شیرین ی کام شیرین کا عمر لعیادت
 خدای او تلاوت و قرآن شریف تیردی او مخدراتو درصم دپادشا
 تد درس او کبیل او لوستل و ربیبی نقل کاپیر د شاه محمود بخت مکان
 دمرگ حال قضا بر تد را درید نو دپادشاه خاندان عالیشان دول غر

اولمحرراتو دهرم ساندی ا د غلبلی کا بی بی زینب چه واقعه دورور د
 وفات واوریدله دیره غنچه سوه اوپه تفاوت دقرآن اولمانخدی
 تسکین وکا دتلی دیه اوپسی ویرندی پویر دخیل ورور مرحوم دویمه
 چه زه ی دلته نقد کوم خدای تعالی دقتول ناندان عایشان دپادشاه
 ظل الله ثروندی دلری اوخوبش

مرثیه د شاه محمود صفت آشیان

بنخ سو چه ورور تیر لدینا سونا قندلر دله پتر یاسونا
 زپه می پویر کی بقیلا سونا چه شاه محمود لاما جلا سونا

دارونی جهان راته تورتم دینا + زپه دبلیتون پتیخ کریم دینا

هونک غنچن پدی ماتم دینا + دیایچی تاج بو برهم دینا

چه شاه محمود تیر لدینا سونا قندلر دله پتر یاسونا

خوان و میره دتوری جنگ ونا + دلایر د کام پیام ونگ ونا

دسمن لره بو یونگ ونا + پرمیدان شیر ویا یلگ ونا

افسوس چه مرگ دده پچرا سونا قندلر دله پتر یاسونا

محمود ندیوازی خورشیدی + پیر مراد دتول کله کورثاری
خلوان لاشه پاچا دورورثاری + بکر سپاه د پله سپورثاری

پنتون دیتول پوادیل سونا قندار واره پتریا سونا

اصفهان پاتق تاج لشکر عالم + پیر شاه محمود سون پگور عالم
د پنتون کمر سوتاره تور عالم + رلند دمنج بلک پیخور عالم

چه پاچا ولا پنتون گدا سونا قندار واره پتریا سونا

بکر سوخو پنتون ملا دی اریا + پنا وروغای کاشا محمود علیان
پاتق سوخت تاج دتول اصفهان + زهری راسو پو کاخونی دمنان

وای پنتون اوس بی پاچا سونا قندار واره پتریا سونا

اسمان بیاد شه ستم کار گند + دشلاده تاچه دپنتون ویرند
دمنان دیار مود پور کاخوند + پیر شاه محمود کا پقبر کی بند

پرکور مودیر شور و غوغا سونا قندار واره پتریا سونا

هوتکو ژاری شاه محمود شه سونا + پنتو ستاسی لوی سپاه شه سونا
در اصفهان تر فرا شه سونا + پاچا چه وحشت پناه شه سونا

دپنتو پرتم فنا سونا قندار واره پتریا سونا

محمود خان دی ولی دلاویز ما + لخت قنای تہ پرشہ سوی جلا
اصفہان ولی پاتہ سونا لتا + سردار پور تہ کرہ پشکری اعدا

دبمن ولایہ بیاشا وضو سونا قند باروارہ پشرا سونا

اورم ناری دغم پشکری فریاد + پشون پیرم دشا محمود سو بر باد
زبون پشکری تل ہو جان سونا بنا + دساند و بنغ دی پشرا و پشکری

ما تم زده پیر و برنا سونا قند باروارہ پشرا سونا

ورور مقدسات مرلا کی جنت + درد کی تاتہ پسند مرگ راحت

روح دودہ سنا د پلوی روح دقت + مخ دودہ رونی دغدی پشکری و راحت

دخالت و صحت تل پشرا سونا قند باروارہ پشرا سونا

کر دشا عہ برگزیدہ زرغوند زرغوند دلا دین محمد کاکم لورده پشکری

کبکی اوسید د او پلاری و کا تحصیل دحلہ موا و دفصاحت اسلام می زده کرل

او دفصاح و اشاری و قوتل زرغوند پشکری دسعد الارخان نوزری و پشکری نوزری

زامن می دلدود او قوتل علم و ہنر خاندان و مامدہ ہی نقل و کار ما پلار پشکری

دشخ صلی الدین سعدی رحمۃ اللہ علیہ کتاب دبوستان قتل پشکری و قتل کاکم

دشخ صلی الدین سعدی رحمۃ اللہ علیہ کتاب دبوستان قتل پشکری و قتل کاکم

ی و بوستان دپنتو چه داکتاب ی پد سسند سجوی قدسی پائید و رساده
 او متول نکات عارفانه ادنیاج حکماندی پد پنتو کمرل علاوه پردی زرغونی
 لفظ اشعار او غزلون هم وویل او پزمره د فضیله شهرت و کاسی چه موزوناف
 دروزگار بهی اشعار لوستل او دپنتو پد بوستان بی سیرتگا او طونده دیند
 او نصیحت بهی لوتول بهی وایسی چه زرغوند کی لداره بنجده و د خطی نورانه
 و او کاتبان بهی لد حسن خط اقسام د خط زده کول زما پلاد بهی وویل
 چه پد سسند سجوی ماد زرغونی پنج خط بوستان دپنتو ولید چه خیل اشعار
 پینج نه خط بهی کبلی و چه خطری خط ته عاجزی کا او دغد حکایت لد بنده
 کتاب زما پلار رحمة الله علیه پیا دو چه زه ی پچرانه کبلی کا بزم
 حکایت لد بوستان دپنتو

چه لشاتو هم خوبه ده
 بایزید چه د رویدار
 بکوشه کبلی تیریدی
 رآچه کبلی ناپام
 پامرو پنا ورو خیر

اوریدی می مقده ده
 د اختر پورخ سهار
 لد صام راوتلی
 ایری خاوری پیا لبام
 پنج اوسری سو گلیم

دخبل بخ پد پاکید و سو
چید پا و رکی سم نسکور
یاد برب شکوه کوم
له لونی شان پر یکر
خدا یتد نسی کرای کتل
لوضره پکار نده

بایزید پشکر کنبو سو
چیده و بیم دبل اور
له ایر و بد خد بد ورم
هو پو بانو خان ایر کی
توک چیده خاند گری تل
دوبی تل یغتار نده

تراضع بد سر لوب کا
تکبر بد تل خور کا

و کرد عفت بهراه رابعه حال ددی شاعره ماته ندی معلوم سوی
خو لب خد چید بنگاره ده منجه سی ده چیده اشاعره دفته برده او پدران
محمد بابر پادشاهی تروند کا سی وایی چیده اشعاری میر و دیوانی
درلود دغدیوه مبله رباعی ماته صدیق و در فنیق طاهر بخریانی و ویله
چیده ی دلفته پنجر اند را نقل کوم

رباعی

پادشاه دغم کی سوی ایرون کا	آدمی مٹکی و تدر استون
نومن د بغه دلد بلیتون کا	دوزخ ی روح کا پر مخ د مٹکی

خاتمہ کتاب پد بیان د حال د کاتب المحرف

حقیر فقیر محمد بنو آ - مولف ددی کتاب

ای محمد زوی داد و د خان زوی د قادر خان بقوم هوتک چه زمون کبول
 صل شای مرغوه چه زمانیکه قادر خان له بغد شای راغی سیوی تدر اوسته
 و سیدی بسله خدمت پد تاسان د غیب او قسمت راغی و د قندار پخوا کتو
 لیکای د کوکران استونف کوله او پیشدی وزارت پادشاه دیر مگری
 و سین د ۷۷ کالو پد ۱۰۵۸ هـ بگری و ناسوا او پد بغه بهی چه کوکران
 نزمیری بچ سو د پلار چه داد و خان نزمیری پلار ۲۹ هـ بگری پد غد دوران
 نزمیری پد ۱۰۵۸ هـ د پادشاه د مروت کی و او پخپل عصر پد موزونات
 او فصحا و علما و دنا مینا وند و او دیر مگری قندار تللی او د کسی خزان او ب

رباعی ولد ارباب رحمه الله تعالی

کدی وینی وینی تل شاشی له زره و شخه شرک چه دینی تاله لئو انویا ویره شخه
دیره و له دیره کدی وینی وینی شاشی چه کوه و دغم لوی دلی تاله کوه و شخه

اوس چه دی بزر حال دیلار اونیکه و کیسین ز فیل حال بهم کا بزم او دفرانی
لید ونگی پیچروم زمارا تنگ دی نابودی دنیا تر یعنی قرطبی واقع سوی و پی
۱۳ در حبس حبس ۱۰۸۸ هجری بکوکران کینی اوسن تو دتیمز و رسیدم نزی
پلار درسی رانده شروع کا اود ترا تسلیم کال محمد و عمری و دستل احکام
دین او فقه او اصول او تفسیر او دفتاحت علوم که قافیه او عروض او
بیان او معانی او لغز چه زبایلار مرحوم وفات سو اوزه پد تقاضا دپادشاه ظل الله
وامت سلطنت شاه حسین را علم دفته ارباب رانده اود ترا اوسد به نظر کیمیا او
دپادشاه اسلام باب دیم او هر کله پا صان او مرخت ددی خانه ان ^{عالش}
مرغنه سیم عمری تیریزی پلوتلو او کینلو دکتا بوله منختو دجهان بله بهر ^{فلسف}
او دز چه می بهم خوبی لکا بیلدی اشتغالو به بل شقه پدی اوقا تو دعر چه می تیر که
هر شوکتا بون می و کینل چه یوله دغو شخه دغه خزانده او لغز دادی یوکتا ب

کتبندی به بیان و علوم و فصاحت چه خلاصه الفصاحت بالمدسی او به
 کتاب حی قتل علوم و فصاحت به پستو و خیلو پستو طبا با نزد پاره نرسد کمال
 بل کتابی کتبندی به بیان و طبابت او علاج به خلاصه الطبکی نوزم دی به
 ۳۹۰ اله بجوی چندی دفعه کتاب دیاد شاه عالم پناه مد ظله مخ تدهیش کا
 سل طلاوی ماته صلواتا او هر کله راسی مراحم دیار شان دی فقیر غریب بحق
 و سیدی او ارکان دولت ابد مدت هم پردی فقیر در صحت نظر کا خاص بیا
 و هادر خان عالیخان پیر من درج یقظه بار دغرباو پر سر تل در صحت دی خالق
 دی عمر ویر کا مال دیو دیوان داشعار و هم سده پردی وقت کی مرشد او مدون
 سوی دی او غزنونه او قضا یه او دبای لری کله چه طبع قاصر میل دشعار او دنیا
 کا شعرون کاتب هم او موزنونان در روز محاری خوشوی کله چه دستان سینه
 سبب زنده او پیران لدی کار عار کار کا نو پنجرانده کی می خیل احوال و کیشی چه
 دی کتاب و یونکی ماته دعا و کا او هر وقت می پد دعا یا د کا خیل دیه غزل
 هم الدت و منوی بطور کاتب هم چه پر صفحه در روز محار یا دگار وی نوز
 قاشعار می پیران کبیری یونان دی شایقان د علم او شعری لیوان لولی

غزل د کاتب الحروف غفر الله ذنبه

ساقی پا خند سر ملودک یو جام را	تا لغم نا آراسم بیم آراسم را
بیلد میو د بخت رنداری شکرم	بیرلی سود غرنی بند پیغام را
دنیا پا تده بنادی میو گری ده	یو گری می غرنی کدی گری انعام را
د بلیتون پتاریکو کی می دوشین سو	رنا لمر د جام و میو نطلام را
نا کامیو د نیای کام را ترنج کا	چدی غریب کا کام ترصد وانا کام را
نه فشا ط شنه مستی شنه نرنده	اچده سم نه بهخدا و بد علی الله ام را

پا و بوی سوره زمرگی بر خنده اتود که

محمد ته آوردک یو سی جام را

تمت القاب بعون الملک الوکال بهم اغفر وارحم لکاتبه و قارده من مد حق علینا
والصلوة والسلام علی رسول الله و علی آله و اصحابه اجمعین کتاب تمام
پویش د جمع ۲۴ د شوال المکرم ۱۱۴۲ هجری بقند بار سن او موص

محمد هوتک بهم فارغ البال موالحده محمد ز کثیر

تاریخ دهم ماه ربیع الاول سنه کی هزار و دوهصد وشت و پنج هجری که شته بود

از مجریه رسول خدا صلی الله علیه و سلم بدستخط حفیظ بن عقیل بن ابی ریحان
نوحه فروتی برای عابجهان رفعت باریجا و مردار عالی تبار مردار
مهر دل خات قلمی درایه هر که خواند دعا طلع دارم
ز انکه من بنده کند گورم این کتاب را اقراندا س محمد عباس
قوم نای در شهر کوه بلوچستان خاص برای عابجهان تجارت نشن
حاجی عمر اکبر قوم هوتکی قلمی کرده ۳۰۳ هجری با تبحر تمام قلمی شد

کتابخانه کتبات

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library